BENDROJO TEISMO (septintoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. lapkričio 19 d.*

„Skaitmeninės paslaugos – Reglamentas (ES) 2022/2065 – Labai didelės interneto platformos statuso suteikimas – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Priimtinumas – Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 ir 4 dalys – Teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą – Laisvė užsiimti verslu – Teisė į nuosavybę – Vienodas požiūris – Saviraiškos laisvė – Duomenų apsauga“

Byloje T-367/23

Amazon ES Sàrl, perėmusi *Amazon Services Europe Sàrl* teises, įsteigta Liuksemburge (Liuksemburgas), atstovaujama advokatų A. Conrad, M. Frank, R. Spanó ir I. Ioannidis,

ieškovė,

palaikoma

Bundesverband E-Commerce und Versandhandel Deutschland eV (bevh), įsteigtos Berlyne (Vokietija), atstovaujamos advokatų R. van der Hout ir V. Lemonnier,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Armati, P. Pernas Castrillo ir P.-J. Loewenthal,

atsakovę,

palaikomą

Europos Parlamento, atstovaujamo M. Menegatti, E. Ni Chaoimh ir L. Taïeb,

taip pat

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos E. Sitbon, N. Brzezinski ir M. Moore,

bei

Europos vartotojų organizacijų asociacijos (BEUC), įsteigtos Briuselyje (Belgija), atstovaujamos advokato A. Fratini,

* Proceso kalba: anglų.

įstojusių į bylą šalių,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji išplėstinė kolegija),

kurį per pasitarimus sudarė kolegijos pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai K. Kowalik-Bańczyk (pranešėja), E. Buttigieg, I. Dimitrakopoulos ir B. Ricziová,

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į 2024 m. kovo 27 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutartį ir 2023 m. rugsėjo 27 d. nutartį atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą byloje T-367/23 R,

įvykus 2025 m. birželio 12 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Amazon ES Sàrl*, perėmusi *Amazon Services Europe Sàrl* teises, prašo panaikinti 2023 m. balandžio 25 d. Komisijos sprendimą C(2023) 2746 *final*, kuriuo jos *Amazon Store* platformai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/2065 33 straipsnio 4 dalį suteiktas labai didelės interneto platformos statusas (toliau – ginčijamas sprendimas).

I. Ginčo aplinkybės

2 Ieškovė valdo *Amazon Store* platformą, t. y. internetinę parduotuvę, kurioje prekiaujama jos arba trečiųjų pardavėjų parduodamomis vartojimo prekėmis. Ši parduotuvė pasiekiama iš įvairių interneto svetainių, įskaitant „www.amazon.fr“, „www.amazon.de“, „www.amazon.es“, „www.amazon.it“, „www.amazon.nl“, „www.amazon.pl“, „www.amazon.se“ ir „www.amazon.com.be“.

3 2023 m. vasario 17 d. ieškovė, remdamasi 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas) (OL L 277, 2022, p. 1), 24 straipsnio 2 dalimi, savo interneto svetainėse paskelbė, kad vidutinis *Amazon Store* platformos paslaugos aktyvių gavėjų skaičius per mėnesį Europos Sąjungoje (toliau – VMS) viršijo 45 milijonus.

4 2023 m. vasario 22 d. Europos Komisija, pirma, pranešė *Amazon.com, Inc.* ir ieškovei apie savo preliminarias išvadas, kad platforma *Amazon Store* atitinka sąlygas, kurioms esant pagal Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalį suteikiamas labai didelės interneto platformos statusas.

5 Antra, Komisija pagal Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 4 dalį informavo Liuksemburgo Didžiąją Hercogystę apie savo ketinimą *Amazon Store* platformai suteikti labai didelės interneto platformos statusą.

6 2023 m. vasario 27 d. Liuksemburgo Didžioji Hercogystė pranešė Komisijai neturinti pastabų.

7 2023 m. kovo 15 d. ieškovė pateikė pastabas dėl Komisijos preliminaraus vertinimo ir neginčijo to, kad *Amazon Store* platforma atitiko sąlygas, kad jai būtų suteiktas labai didelės interneto platformos statusas, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalį.

8 Ginčijamu sprendimu Komisija pagal Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 4 dalį suteikė *Amazon Store* platformai labai didelės interneto platformos statusą, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 33 straipsnio 1 dalį.

II. Šalių reikalavimai

9 Ieškovė ir *Bundesverband E-Commerce und Versandhandel Deutschland eV (bevh)* Bendrojo Teismo prašo:

– pirmiausia panaikinti ginčijamą sprendimą,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo ieškovei nustatyta, pirma, pareiga pagal Reglamento 2022/2065 38 straipsnį kiekvienai savo rekomendavimo sistemai suteikti bent vieną profiliavimu negrindžiamą galimybę ir, antra, pareiga sudaryti ir viešai atverti saugyklą pagal šio reglamento 39 straipsnį.

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

10 Komisija, Europos Parlamentas ir Europos vartotojų organizacijų asociacija (BEUC) Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, patirtas per procedūrą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

11 Europos Sąjungos Taryba prašo Bendrojo Teismo atmesti ieškinį.

III. Dėl teisės

12 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo tris pagrindus, grindžiamus atitinkamai Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalies, 38 straipsnio ir 39 straipsnio neteisėtumu.

A. Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo prieštaravimu dėl Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalies teisėtumo

13 Komisija, Taryba ir BEUC teigia, kad pirmasis pagrindas yra nepriimtinas.

1. Dėl Tarybos nurodyto nepriimtinumo pagrindo

14 Taryba teigia, kad pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nes ieškovė nepateikė pakankamai informacijos, kad būtų galima įvertinti jo pagrįstumą. Šiuo klausimu ji pažymėjo, kad ieškinio 166 ir 203 punktai „prieštarauja“ vienas kitam, todėl neįmanoma nustatyti, ar ieškovė

ginčija tik ginčijamo sprendimo teisėtumą, ar taip pat remiasi tam tikrų Reglamento 2022/2065 nuostatų neteisėtumu. Be to, ji tvirtina, kad tuo atveju, jei ieškovė remiasi tų nuostatų neteisėtumu, neįmanoma nustatyti, ar kalbama apie minėto reglamento 33 straipsnį, ar apie jo 34–43 straipsnius.

15 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, taikomą procesui Bendrajame Teisme pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą, ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas, pagrindai ir argumentai, kuriais remiamasi, ir šių pagrindų santrauka. Šie duomenys turi būti pakankamai aiškūs ir tikslūs, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą, prireikus – be jokios kitos informacijos. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir tinkamą teisingumo vykdymą, tam, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, kad iš paties ieškinio teksto būtų nuosekliai ir suprantamai matyti visos esminės faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis pagrįstas (2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Komisija / Estija*, C-505/09 P, EU:C:2012:179, 34 punktas).

16 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad iš ieškinio galima pakankamai tiksliai nustatyti pirmojo pagrindo apimtį, siekiant įvertinti jo pagrįstumą.

17 Iš tiesų ieškinio 10 ir 12 punktuose ieškovė nurodo, kad pirmuoju pagrindu ji siekia užginčyti Reglamento 2022/2065 33 straipsnio teisėtumą, motyvuodama tuo, kad šia nuostata pažeidžiami Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7, 11, 16, 17 ir 20 straipsniai. Be to, pateikdama argumentus, kuriais grindžiamas jos pagrindų priimtinumas, ieškinio 134 ir 135 punktuose ji iš esmės primena, kad pirmajame pagrinde pateiktas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas yra susijęs su šio reglamento 33 straipsniu. Be to, iš ieškinio antraštinės dalies, susijusios su tuo pačiu pagrindu, matyti, kad ieškovė ginčija labai didelių interneto platformų nustatymo kriterijaus, nurodyto minėto reglamento 33 straipsnio 1 dalyje, teisėtumą. Galiausiai iš ieškinio 166–169 ir 187–189 punktų matyti, kad ieškovė ginčija minėto kriterijaus ir atitinkamai nagrinėjamo reglamento 33 straipsnio 1 dalies teisėtumą tiek, kiek pagal jį jai taikomos to paties reglamento 34–43 straipsniuose numatytos pareigos.

18 Be to, Tarybos nurodyta aplinkybė, kad ieškovė teigia, jog Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose nustatytos pareigos yra neteisėtos, nėra nesuderinama su tuo, kad pirmajame pagrinde ji remiasi šio reglamento 33 straipsnio 1 dalies neteisėtumu, motyvuodama tuo, kad joje jai nustatytos tokios pareigos, kurios taip pat yra neteisėtos.

19 Tokiomis aplinkybėmis, nors ieškovė ieškinio 203 punkte, tiesa, nurodo, kad ginčijamu sprendimu jai nustatomos Chartijai prieštaraujančios pareigos, reikia pripažinti, kad iš tikrųjų ji teigia, jog ginčijamas sprendimas yra Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalies (ši nuostata pati yra neteisėta, nes ja jai nustatomos tokios pareigos) įgyvendinimo priemonė.

20 Vadinasi, priešingai, nei teigia Taryba, iš ieškinio pakankamai aiškiai matyti, kad nurodydama pirmąjį pagrindą ieškovė remiasi Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalies neteisėtumu. Be to, reikia konstatuoti, kad pati Taryba, remdamasi tokiu minėto pagrindo aiškinimu, savo rašytinėse pastabose pateikė papildomų argumentų, kuriais siekiama atmesti šį pagrindą iš esmės.

21 Taigi reikia atmesti Tarybos nurodytą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

2. Dėl Komisijos ir BEUC nurodyto nepriimtinumo pagrindo

22 Komisija ir BEUC teigia, kad pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtiną, nes nurodydama šį pagrindą ieškovė remiasi Reglamento 2022/2065 nuostatų, kurios nėra ginčijamo sprendimo teisinis pagrindas ir nėra su juo teisiškai susijusios, neteisėtumu.

23 Pirma, Komisija pažymi, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas remiantis Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 4 dalimi ir kad ieškovė nesiremia šios nuostatos neteisėtumu. Be to, Komisija nurodo, kad net jei pagrindas, grindžiamas šio reglamento 33 straipsnio 1 dalies neteisėtumu, būtų priimtinas, ji vis dėlto konstatuoja, kad nors pirmuoju pagrindu formaliai siekiama remtis šios nuostatos neteisėtumu, ieškovė iš tikrųjų ginčija tik tai, kad prekyvietėms gali būti taikomos šio reglamento 34–43 straipsniuose numatytos pareigos, kai jų VMS pasiekia 45 milijonus. Minėto reglamento 34–43 straipsniai neturi tiesioginio teisinio ryšio su ginčijamu sprendimu.

24 Antra, BEUC teigia, kad ieškovė turi teisę ginčyti Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose numatytų pareigų taikymą prekyvietėms. Vis dėlto ji tvirtina, kad pirmuoju pagrindu ieškovė iš tikrųjų ginčija pačių minėtų pareigų teisėtumą, nors jos neturi tiesioginio teisinio ryšio su ginčijamu sprendimu.

25 Ieškovė, palaikoma *bevh*, teigia, kad pirmasis pagrindas yra priimtinas.

26 Pagal SESV 277 straipsnį, nepaisant to, kad SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje nustatytas terminas yra pasibaigęs, bet kuri teismo proceso, kuriame ginčijamas Europos Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo priimtas visuotinai taikomas aktas, šalis gali remtis 263 straipsnio antroje pastraipoje nurodytais pagrindais, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas tą aktą pripažintų netaikytinu.

27 Ši nuostata yra bendrojo principo – pagal kurį kiekvienai proceso šaliai, siekiančiai, kad būtų panaikintas jai skirtas sprendimas, suteikiama teisė atskirai ginčyti visuotinai taikomų aktų, kuriais remiantis priimtas tas sprendimas, galiojimą – išraiška (žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 67 punktą).

28 Kadangi SESV 277 straipsniu nesiekiama suteikti šaliai galimybės ginčyti bet kokio visuotinai taikomo akto taikymą, grindžiant bet kurį ieškinį, aktas, kurio neteisėtumu remiamasi, turi būti tiesiogiai ar netiesiogiai taikomas ginčui, dėl kurio pareikštas ieškinys (žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

29 Nagrinėdamas ieškinius dėl individualaus pobūdžio sprendimų panaikinimo Teisingumo Teismas pripažino, kad neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą pagrįstai galima pareikšti dėl visuotinai taikomo akto nuostatų, kuriomis remiantis buvo priimti šie sprendimai arba kurios tiesiogiai teisiškai susijusios su tokiais sprendimais (žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

30 Tačiau Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad yra nepriimtinas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, pareikštas dėl visuotinai taikomo akto, kuris nėra įgyvendinamas ginčijamu individualiu sprendimu (žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

31 Šiuo klausimu, pirma, iš šio sprendimo 17–20 punktų matyti, kad ieškinyje ieškovė remiasi Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalies neteisėtumu tiek, kiek pagal šią nuostatą tam tikroms prekyvietėms taikomos šio reglamento 34–43 straipsniuose nustatytos pareigos.

32 Antra, reikia pažymėti, kad ieškovė turi teisę remtis Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalies neteisėtumu, kaip iš esmės pripažįsta Komisija ir BEUC.

33 Iš tiesų Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad šio reglamento 34–43 straipsnyje nustatytos papildomos pareigos valdyti sisteminę riziką taikomos interneto platformoms, kurių VMS lygus 45 milijonams arba viršija šį skaičių ir kurioms pagal Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 4 dalį yra suteiktas labai didelės interneto platformos statusas.

34 Pagal Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 4 dalį Komisija priima sprendimą, kuriuo interneto platformai suteikiamas labai didelės interneto platformos statusas, kai jos VMS yra lygus šio reglamento 33 straipsnio 1 dalyje nurodytam skaičiui arba jį viršija.

35 Tuo remiantis, darytina išvada, kad nors pagal Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 4 dalį Komisija turi įgaliojimus interneto platformai suteikti labai didelės interneto platformos statusą, šio reglamento 33 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kurioms interneto platformoms turi būti suteiktas toks statusas šio reglamento 34–43 straipsnių taikymo tikslais.

36 Taigi ginčijamame sprendime Komisija nustatė, kad *Amazon Store* platforma turi būti laikoma labai didele interneto platforma, „kaip tai suprantama pagal Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalį“.

37 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime, nors jis buvo priimtas remiantis Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 4 dalimi, taikomas šio reglamento 33 straipsnio 1 dalyje nustatytas kriterijus. Taigi galimas minėtos 33 straipsnio 1 dalies neteisėtumas, dėl ko ji būtų netaikoma pagal SESV 277 straipsnį, neišvengiamai turėtų lemti minėto sprendimo panaikinimą.

38 Taigi reikia konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas turi tiesioginį teisinį ryšį su šio reglamento 33 straipsnio 1 dalimi.

39 Tuo remiantis, darytina išvada, kad reikia atmesti Komisijos ir BEUC nurodytus nepriimtinumu grindžiamus prieštaravimus.

3. Dėl pirmojo pagrindo pagrįstumo

40 Kaip nustatyta šio sprendimo 31 punkte, nurodydama pirmąjį pagrindą ieškovė teigia, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalis yra neteisėta tiek, kiek pagal ją tam tikroms prekyvietėms taikomos šio reglamento 34–43 straipsniuose nustatytos pareigos.

41 Pirmąjį pagrindą iš esmės sudaro penkios dalys, grindžiamos tuo, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi pažeidžiami atitinkamai Chartijos 7 straipsnis, 11 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnis, 17 straipsnio 1 dalis ir 20 straipsnis.

a) Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, grindžiamos Chartijos 16 straipsnio pažeidimu

42 Ieškovė, palaikoma *bevh*, teigia, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi tiek, kiek pagal ją tam tikroms prekyvietėms taikomos šio reglamento 34–43 straipsniuose nustatytos pareigos, pažeidžiamas Chartijos 16 straipsnis. Konkrečiau kalbant, ji tvirtina, kad dėl šių pareigų jai tenka didelė našta, todėl jos turi būti laikomos laisvės užsiimti verslu suvaržymu. Ji priduria, kad minėtos pareigos nėra tinkamos minėto reglamento tikslams pasiekti. Šiuo klausimu ji pažymi, kad nagrinėjamomis pareigomis siekiama sumažinti sisteminę riziką, kurios nekelia prekyvietės. Be to, ji konstatuoja, kad prekyvietės nėra „sistema“, todėl negali kelti „sisteminės“ rizikos. Galiausiai ji teigia, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas galėjo priimti kitas mažiau ribojančias priemones, kad pasiektų savo tikslus.

43 Komisija, palaikoma Parlamento, Tarybos ir BEUC, ginčija ieškovės argumentus.

1) Dėl Chartijos 16 straipsnyje įtvirtintos laisvė užsiimti verslu suvaržymo egzistavimo

44 Ieškovė teigia, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalis, kiek pagal ją tam tikroms prekyvietėms taikomos šio reglamento 34–43 straipsniuose nustatytos pareigos, yra Chartijos 16 straipsnyje įtvirtintos laisvės užsiimti verslu suvaržymas.

45 Pagal Chartijos 16 straipsnį laisvė užsiimti verslu pripažįstama pagal Sąjungos teisę ir nacionalinius teisės aktus bei praktiką.

46 Pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir Chartijos 52 straipsnio 7 dalį aiškinant Chartiją reikia atsižvelgti į su Chartija susijusius išaiškinimus (OL C 303, 2007, p. 17).

47 Su Chartija susijusiuose išaiškinimuose nurodyta, kad „[Chartijos 16] straipsnis grindžiamas [Europos Sąjungos] Teisingumo Teismo teismine praktika, kurioje pripažįstama laisvė vykdyti ūkinę ar komercinę veiklą <…> bei laisvė sudaryti sutartis <…> ir [SESV] 119 straipsnio 1 ir 3 dalimis, kuriose pripažįstama laisva konkurencija“, kad „ši teisė turi būti naudojama laikantis Sąjungos teisės ir nacionalinių teisės aktų“ ir kad „jai gali būti taikomi Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje numatyti apribojimai“.

48 Taigi reikia konstatuoti, kad Chartijos 16 straipsnyje pripažįstama laisvė užsiimti verslu apima laisvę vykdyti ūkinę ar komercinę veiklą, laisvę sudaryti sutartis ir laisvą konkurenciją (žr. 2013 m. sausio 22 d. Sprendimo *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

49 Teisė laisvai užsiimti verslu apima, be kita ko, bet kokios įmonės teisę laisvai disponuoti turimais ekonominiais, techniniais ir finansiniais ištekliais, neperžengiant už savo veiksmus prisiimtos atsakomybės ribų (2014 m. kovo 27 d. Sprendimo *UPC Telekabel Wien*, C-314/12, EU:C:2014:192, 49 punktas ir 2021 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Bank Melli*, C-124/20, EU:C:2021:1035, 78 punktas).

50 Vadinasi, priemonė, kuria jos adresatui nustatoma pareiga, apribojanti laisvą turimų išteklių naudojimą, nes jis įpareigojamas imtis priemonių, kurios gali reikšti dideles išlaidas, turėti reikšmingą įtaką jo veiklos organizavimui arba reikalauti sudėtingų ir kompleksinių techninių sprendimų, yra laisvės užsiimti verslu suvaržymas (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 27 d. Sprendimo *UPC Telekabel Wien*, C-314/12, EU:C:2014:192, 50 punktą ir 2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Gestore dei Servizi Energetici*, C-148/23, EU:C:2024:555, 64 punktą).

51 Nagrinėjamu atveju pagal Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalį labai didelių interneto platformų, įskaitant prekyvietes, paslaugų teikėjams taikomos šio reglamento 34–43 straipsniuose nustatytos pareigos.

52 Iš Reglamento 2022/2065 34–43 straipsnių matyti, kad labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai turi nustatyti, analizuoti ir įvertinti bet kokią sisteminę riziką, kylančią dėl jų paslaugos dizaino ar veikimo (34 straipsnis), kad jiems gali tekti atitinkamai pritaikyti savo paslaugų kūrimą, savybes ir veikimą, pakeisti bendrąsias sąlygas ir apriboti reklamos pateikimą (35 ir 36 straipsniai), kad jie savo sąskaita turi atlikti nepriklausomą auditą (37 straipsnis), kiekvienai savo rekomendavimo sistemai suteikti bent vieną profiliavimu negrindžiamą galimybę (38 straipsnis), savo sąsajoje skelbti informaciją apie jų platinamą reklamą (39 straipsnis), suteikti galimybę tyrėjams susipažinti su tam tikrais duomenimis (40 straipsnis), nustatyti atitikties užtikrinimo funkciją (41 straipsnis), skelbti skaidrumo ataskaitas (42 straipsnis) ir mokėti Komisijai priežiūros mokestį (43 straipsnis).

53 Šiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad pagal Reglamento 2022/2065 34–43 straipsnius labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai įpareigojami imtis priemonių, kurios gali reikšti dideles išlaidas, turėti reikšmingą įtaką jų veiklos organizavimui arba reikalauti sudėtingų ir kompleksinių techninių sprendimų.

54 Taigi reikia konstatuoti, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalis yra Chartijos 16 straipsnyje įtvirtintos laisvės užsiimti verslu suvaržymas, nes pagal ją labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai įpareigojami laikytis šio reglamento 34–43 straipsnių.

2) Dėl laisvės užsiimti verslu suvaržymo pateisinimo

55 Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį bet koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės, remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.

56 Šiuo klausimu reikia priminti, kad remiantis suformuota jurisprudencija pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmais būtų galima įgyvendinti aptariamais teisės aktais siekiamus tikslus ir šie veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina tiems tikslams įgyvendinti (žr. 2014 m. balandžio 8 d. Sprendimo *Digital Rights Ireland ir kt.*, C-293/12 ir C-594/12, EU:C:2014:238, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

57 Kalbant apie teisminę kontrolę, Teisingumo Teismas pripažino plačią Sąjungos teisės aktų leidėjo diskreciją tose srityse, kuriose jam reikia daryti politinio, ekonominio ir socialinio pobūdžio pasirinkimus ir kuriose jis turi atlikti sudėtingus vertinimus (žr. 2019 m. sausio 30 d. Sprendimo *Planta Tabak*, C-220/17, EU:C:2019:76, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Jis patikslino, kad teisės aktų leidėjo veiksmai vartotojų apsaugos srityje apima tokius pasirinkimus

(šiuo klausimu žr. 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Neptune Distribution*, C-157/14, EU:C:2015:823 76 punktą ir 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *Dextro Energy / Komisija*, C-296/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:437, 49 punktą).

58 Tokiomis aplinkybėmis tik akivaizdžiai netinkamas priimtos priemonės pobūdis tokioje srityje, kaip nagrinėjama šioje byloje, kuri suponuoja plačią diskreciją dėl tikslo, kurio ketina siekti kompetentinga institucija, gali turėti įtakos tokios priemonės teisėtumui (šiuo klausimu žr. 2002 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *British American Tobacco (Investments) ir Imperial Tobacco*, C-491/01, EU:C:2002:741, 123 punktą ir 2016 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Lenkija / Parlamentas ir Taryba*, C-358/14, EU:C:2016:323, 79 punktą).

59 Be to, iš Chartijos 16 straipsnio formuluotės matyti, jog laisvei užsiimti verslu gali būti taikomos įvairios viešosios valdžios priemonės, kuriomis dėl bendrojo intereso gali būti ribojamas ekonominės veiklos vykdymas (2013 m. sausio 22 d. Sprendimo *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, 46 punktas). Taigi reikia priminti, kad laisvė užsiimti verslu nėra absoliuti teisė ir kad tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos šioje byloje, ji turi būti suderinama su Chartijos 38 straipsniu, kuriuo, kaip ir SESV 169 straipsniu, siekiama Sąjungos politikos srityse užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį (2021 m. kovo 23 d. Sprendimo *Airhelp*, C-28/20, EU:C:2021:226, 49 punktas). Konkrečiau kalbant, reikia pažymėti, kad vartotojų apsaugos tikslo svarba gali pateisinti neigiamus ir net ypač sunkius ekonominius padarinius tam tikriems ūkio subjektams (2021 m. kovo 23 d. Sprendimo *Airhelp*, C-28/20, EU:C:2021:226, 50 punktas ir 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Association of Independent Meat Suppliers ir Cleveland Meat Company*, C-579/19, EU:C:2021:665, 97 punktas).

60 Nagrinėjamu atveju ieškovė neginčija, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalis nedaro poveikio prekyviečių paslaugų teikėjų laisvės užsiimti verslu esmei. Be to, reikia konstatuoti, kad šio reglamento 34–43 straipsniuose numatytos pareigos netrukdo šiems paslaugų teikėjams užsiimti pačiu verslu, t. y. leisti vartotojams sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su verslininkais. Ieškovė taip pat neginčija, kad šios pareigos numatytos pagal teisėkūros procedūrą priimtame akte, todėl turi būti laikomos numatytomis įstatyme, kaip tai suprantama pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį.

61 Vis dėlto ieškovė teigia, kad laisvės užsiimti verslu suvaržymas yra akivaizdžiai neproporcingas, nes, pirma, prekyvietės nekelia sisteminės rizikos, kaip tai suprantama pagal Reglamentą 2022/2065, antra, šių prekyviečių paslaugų teikėjams mažiau varžančios priemonės leidžia pasiekti šio reglamento tikslus ir, trečia, šių paslaugų teikėjų patiriamos išlaidos yra didelės.

i) Dėl prekyviečių keliamos sisteminės rizikos egzistavimo

62 Reglamento 2022/2065 1 straipsnyje numatyta, kad jo tikslas – prisidėti prie tinkamo tarpininkavimo paslaugų vidaus rinkos veikimo, išdėstant suderintas saugios, nuspėjamos ir patikimos interneto aplinkos taisykles, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos inovacijoms ir veiksmingai apsaugomos Chartijoje įtvirtintos pagrindinės teisės, įskaitant vartotojų apsaugos principą.

63 Reglamento 2022/2065 75 konstatuojamoje dalyje numatyta, kad: „atsižvelgiant į labai didelių interneto platformų svarbą, susijusią su jų aprėptimi, visų pirma pagal paslaugos gavėjų skaičių, sudarant palankesnes sąlygas viešoms diskusijoms, ekonominiams sandoriams ir informacijos

sklaidai visuomenei, nuomonėms bei idėjoms ir darant įtaką tam, kaip paslaugos gavėjai gauna ir pateikia informaciją internete, be visoms interneto platformoms taikytinų pareigų, būtina nustatyti konkrečias tų platformų paslaugų teikėjams skirtas pareigas“.

64 Reglamento 2022/2065 76 konstatuojamojoje dalyje priduriama, kad „labai didelės interneto platformos <…> gali kelti kitokio masto ir poveikio pavojų visuomenei nei mažesnės platformos“. Šioje konstatuojamojoje dalyje taip pat nurodyta, kad „tokie labai didelių interneto platformų <…> paslaugų teikėjai turėtų išlaikyti aukščiausią išsamaus patikrinimo prievolės standartą, proporcingą jų daromam poveikiui visuomenei“, kad „[k]ai aktyvių interneto platformos <…> paslaugų gavėjų skaičius, skaičiuojant pagal šešių mėnesių vidurkį, padidėja tiek, kad sudaro reikšmingą Sąjungos gyventojų skaičiaus dalį, interneto platforma <…> gali daryti neproporcingą poveikį Sąjungoje“ ir kad „[t]okia dalis turėtų būti laikoma reikšminga, kai toks skaičius viršija nustatytą 45 mln. darbinę ribinę vertę, t. y. tas skaičius sudaro 10 % Sąjungos gyventojų skaičiaus“.

65 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento 2022/2065 34 straipsnio 1 dalyje pateiktas sisteminės rizikos, kurią gali kelti labai didelės interneto platformos, rūšių sąrašas.

66 Visų pirma, Reglamento 2022/2065 34 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad sisteminė rizika apima neteisėto turinio sklaidą naudojantis labai didelių interneto platformų paslaugomis. Pagal šio reglamento 3 straipsnio h punktą konkrečiai kalbama apie riziką, susijusią su „bet kok[ios] informacij[os], kuri savaime ar dėl savo ryšio su tam tikra veikla, įskaitant produktų pardavimą ar paslaugų teikimą, yra nesuderinama su Sąjungos teise ar bet kurios valstybės narės teise, kuri atitinka Sąjungos teisę, neatsižvelgiant į tikslų tos teisės dalyką ar pobūdį“, skleidimu.

67 Reglamento 2022/2065 34 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad sisteminė rizika apima „bet kok[į] faktin[į] ar nuspėjam[ą] neigiam[ą] poveik[į] naudojimuisi pagrindinėmis teisėmis, visų pirma, pagrindinėmis teisėmis į žmogiškąjį orumą, įtvirtintomis Chartijos 1 straipsnyje, į pagarbą privačiam ir šeimos gyvenimui, įtvirtintą Chartijos 7 straipsnyje, į asmens duomenų apsaugą, įtvirtintą Chartijos 8 straipsnyje, į saviraiškos ir informacijos laisvę, įskaitant žiniasklaidos laisvę ir pliuralizmą, įtvirtintą Chartijos 11 straipsnyje, į nediskriminavimą, įtvirtintą Chartijos 21 straipsnyje, į pagarbą vaiko teisėms, įtvirtintą Chartijos 24 straipsnyje ir į aukšto lygio vartotojų apsaugą, įtvirtintą Chartijos 38 straipsnyje“.

68 Galiausiai Reglamento 2022/2065 34 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyta, kad sisteminė rizika apima „bet kok[į] faktin[į] ar nuspėjam[ą] neigiam[ą] poveik[į] pilietiniam diskursui ir rinkimų procesams bei visuomenės saugumui“, taip pat „bet kok[į] faktin[į] ar nuspėjam[į] neigiam[į] poveik[į], susijusį su smurtu dėl lyties, visuomenės sveikatos bei nepilnamečių apsauga, ir rimt[as] neigiam[as] pasekm[es] asmens fizinei ir psichinei gerovei“.

69 Šiuo klausimu, pirma, ieškovė teigia, kad prekyvietės nekelia sisteminės rizikos, nes, kitaip nei finansų įstaigos, jos nėra „sistemos“ dalis. Iš tiesų finansų įstaigos sudaro „pasaulinę finansų sistemą“ dėl „(jų) veiklos tarpusavio ryšio“, o prekyvietės nėra tarpusavyje susijusios, todėl nesudaro sistemos. Iš to ji daro išvadą, kad prekyvietės negali kelti sisteminės rizikos. Ieškovė taip pat teigia, kad prekyvietės, socialiniai tinklai, dalijimosi turiniu paslaugos ir paieškos paslaugos taip pat nesudaro „sistemos“ ir kad nėra „užkrato“ tarp jų rizikos.

70 Vis dėlto pakanka pažymėti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, Reglamentu 2022/2065 nesiekiama užkirsti kelio sisteminei rizikai, kurią galėtų kelti prekyvietės dėl jų priklausymo „sistemai“. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 64 punkto, šiuo reglamentu siekiama sumažinti sisteminę riziką visai visuomenei, nes ta rizika gali paveikti didelę Sąjungos gyventojų dalį. Darytina išvada,

kad aplinkybė, jog prekyvietės yra nepriklausomos viena nuo kitos ir nuo kitų rūšių interneto platformų ir kad jos kartu nesudaro sistemos, neleidžia atmesti galimybės, kad šios prekyvietės gali kelti tam tikrą sisteminę riziką, nurodytą Reglamento 2022/2065 34 straipsnio 1 dalyje.

71 Antra, ieškovė teigia, kad prekyvietėmis besinaudojančių klientų reklama ir komentarai iš esmės susiję su tose prekyvietėse parduodamais produktais. Tuo remdamasi ji daro išvadą, kad prekyvietės nekelia pavojaus, susijusio su demokratiniais procesais, visuomenės sveikata, dezinformacija, žmogaus orumu, saviraiškos ir informacijos laisve, privačiu gyvenimu, duomenų apsauga, diskriminacija ir vaiko teisėms. Ji priduria, kad neįrodyta, jog labai didelės interneto platformos kelia pavojų vartotojams ar kad jos atlieka svarbų vaidmenį neteisėtai prekiaujant gyvūnais ar suklastotais ar pavojingais produktais.

72 Vis dėlto, pirma, ieškovė neginčija, kad paslaugos gavėjai gali naudoti reklamą ar komentarus neteisėtam arba politiniam ir religiniam turiniui perteikti. Priešingai, ji pati teigia, kad prekyvietės savo bendrosiose sąlygose numato taisykles, kuriomis siekiama užkirsti kelią neteisėto arba neigiamą poveikį turinčio turinio, be kita ko, susijusio su naudojimusi pagrindinėmis teisėmis, pilietinėmis diskusijomis, rinkimų procesais arba visuomenės sveikata ir nepilnamečių apsauga, sklaidai. Ji patikslina, kad savo bendrosiose sąlygose, susijusiose su reklama, ji aiškiai uždraudė „reklamą, kurioje vaizduojami vaikai pavojingose situacijose, pavyzdžiui, važiavimas dviračiu be šalmo, melagingą, neteisingą ar klaidinantį turinį, nepadorią, kontroversišką, šmeižikišką, neteisėtą ar įkyrią reklamą, susijusią su kitų asmenų privačiu gyvenimu, politinio pobūdžio turinį, pavyzdžiui, kampanijos už ar prieš politiką ar politinę partiją arba susijusios su rinkimais, arba turinį, susijusį su politiniais klausimais viešuose debatuose, religinę reklamą, skirtą religijai ginti ar kritikuoti, [ir] diskriminacinį turinį“.

73 Antra, ieškovė pripažįsta, kad neteisėtais produktais gali būti prekiaujama prekyvietėse, nors ji mano, kad prekyba tokiais produktais yra labiau tikėtina mažose prekyvietėse, nes didelės prekyvietės labiau kreipiamas dėmesys į savo reputaciją. Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad prekyvietės gali būti naudojamos neteisėtam turiniui skleisti, be kita ko, kiek tai susiję su pavojingų ar reikalavimų neatitinkančių produktų pardavimu, taigi jos gali daryti neigiamą poveikį vartotojų apsaugai. Be to, ieškovė neginčija BEUC konstatuotos aplinkybės, kad *Amazon Store* platformoje iš tikrųjų yra neteisėto turinio, nepaisant jos pastangų jį pašalinti.

74 Be to, ieškovė teigia, kad pavojingas produktas nebus greičiau platinamas interneto platformoje, turinčioje didelį VMS. Vis dėlto ji nepateikia jokių įrodymų, galinčių pagrįsti šį teiginį. Tai, kad interneto platforma turi didelį VMS, gali padidinti asmenų, galinčių įsigyti nagrinėjamą produktą, skaičių.

75 Trečia, *bevh* teigia, kad Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose numatytos pareigos neleidžia pagerinti vartotojų apsaugos, kad jiems būtų suteikta tokio kaip neinternetinėje aplinkoje užtikrinamo lygio apsauga, ir atitinkamai užkirsti kelią sisteminei rizikai, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 34 straipsnio 1 dalį. Konkrečiai, ji teigia, kad Reglamento 2022/2065 34–37 straipsniuose numatytos pareigos „peržengia nuostatų, susijusių su „neinternetine aplinka“, ribas ir yra neaiškios.

76 Šiuo klausimu reglamento 2022/2065 12 konstatuojamoje dalyje numatyta, kad „šiame reglamente terminas „neteisėtas turinys“ turėtų bendrais bruožais atspindėti neinternetinėje aplinkoje taikomas taisykles“. Vis dėlto, pirma, priešingai, nei teigia *bevh*, dėl to negalima daryti išvados, kad teisės aktų leidėjas, siekdamas apsaugoti vartotojus, negalėjo priimti labiau ribojančių

priemonių prekyvietėms, palyginti su „fizinėmis“ parduotuvėmis. Antra, *bevh* nepateikia jokių įrodymų, galinčių patvirtinti, kad dėl nepakankamo Reglamento 2022/2065 34–43 straipsnių tikslumo jie negalėtų prisidėti prie vartotojų apsaugos.

77 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad teisės aktų leidėjas nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai nusprendė, kad prekyvietės, kurių VMS pasiekė 45 milijonus, gali kelti įvairią sisteminę riziką, nurodytą Reglamento 2022/2065 34 straipsnio 1 dalies a–d punktuose.

ii) Dėl mažiau ribojančių alternatyvių priemonių, kuriomis galima pasiekti Reglamento 2022/2065 tikslus

78 Ieškovė teigia, kad teisės aktų leidėjas galėjo priimti mažiau ribojančias alternatyvias priemones, kad būtų pasiekti Reglamento 2022/2065 tikslai.

79 Vis dėlto iš šio sprendimo 58 punkto matyti, kad laisvė užsiimti verslu pažeidžiama tik tada, kai teisės aktų leidėjas priima atsižvelgiant į nagrinėjamomis teisės normomis siekiamą tikslą akivaizdžiai netinkamą priemonę. Vadinasi, vien to, kad teisės aktų leidėjas galėjo priimti mažiau ribojančias priemones, nepakanka Chartijos 16 straipsnio pažeidimui nustatyti.

80 Be to, reikia konstatuoti, kad ieškovės nurodytos mažiau ribojančios priemonės bet kuriuo atveju neleidžia taip pat veiksmingai pasiekti Reglamento 2022/2065 tikslų.

81 Pirma, ieškovė teigia, kad teisės aktų leidėjas galėjo nepriskirti prekyviečių prie Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalyje nurodytų labai didelių interneto platformų, kad šio reglamento 34–43 straipsniai būtų taikomi tik toms paslaugoms, dėl kurių gali kilti to reglamento 34 straipsnio 1 dalyje nurodyta sisteminė rizika.

82 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 77 punkto, prekyviečių keliama sisteminė rizika gali būti įvairių rūšių, kaip nurodyta Reglamento 2022/2065 34 straipsnio 1 dalies a–d punktuose. Todėl prekyviečių nepriskyrimas prie šio reglamento 33 straipsnio 1 dalyje nurodytų labai didelių interneto platformų galėtų pakenkti galimybei, kad šis reglamentas sumažins tą riziką.

83 Antra, ieškovė ir *bevh* teigia, kad teisės aktų leidėjas galėjo nustatyti „kokybinius“ kriterijus, kaip jis tai padarė kitose Sąjungos teisės srityse, įskaitant telekomunikacijų sektorių, arba nustatyti nuginčijamosios prezumpcijos sistemą, kaip jis tai padarė 2022 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2022/1925 dėl atvirų konkurencijai ir sąžiningų skaitmeninio sektoriaus rinkų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos (ES) 2019/1937 ir (ES) 2020/1828 (Skaitmeninių rinkų aktas) (OL L 265, 2022, p. 1). Ieškovė priduria, kad labai didelių interneto platformų statusas suteikiamas ribotam interneto platformų skaičiui. Iš to ji daro išvadą, kad papildomos Komisijos pastangos, kurių prireiktų siekiant įgyvendinti šiuos kriterijus, nebūtų neproporcingos, atsižvelgiant į dėl tokio statuso suteikimo šiems teikėjams tenkančias dideles išlaidas.

84 Šiuo klausimu neginčijama, kad prie pasiūlymo dėl Reglamento 2022/2065 pridėtame poveikio vertinime Komisija nurodė numačiusi kitus kriterijus nei vien VMS kriterijus, įskaitant „kokybinius“ kriterijus, kuriais atsižvelgiama į atitinkamos interneto platformos poveikį visuomenei ir ekonomikai. Vis dėlto ji manė, kad, norint atsižvelgti į tokius kokybinius kriterijus, reikėtų vertinti kiekvieną konkretų atvejį ir dėl to galėtų kilti teisinis nesaugumas, o labai didelės interneto platformos statuso suteikimo procesas taptų ilgesnis ir brangesnis.

85 Nei ieškovė, nei *bevh* neginčija, kad toks procesas būtų ilgesnis ir brangesnis Komisijai. Šiomis aplinkybėmis pakanka konstatuoti, kad dėl ieškovės nurodytų kriterijų būtų vėluojama įgyvendinti Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose nurodytas pareigas ir Komisija netektų dalies savo išteklių, būtinų šiuo reglamentu jai pavestoms užduotims vykdyti.

86 Trečia, ieškovė teigia, kad teisės aktų leidėjas Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalyje galėjo labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjams nustatyti šio reglamento 39 straipsnyje nurodytą pareigą tik ta apimtimi, kiek pagal ją saugykla būtų prieinama tyrėjams ir valdžios institucijoms, o ne visai visuomenei.

87 Reglamento 2022/2065 39 straipsnyje nustatyta, kad labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai konkrečioje savo elektroninės sąsajos dalyje, pasitelkdami patikimą paieškos priemonę, pagal kurią galima atlikti užklausas remiantis įvairiais kriterijais, ir taikomųjų programų sąsajas sudaro ir viešai atveria saugyklą, kurioje laikoma, be kita ko, reklamos turinys, įskaitant produkto, paslaugos ar prekės ženklo pavadinimą ir reklamos objektą, informacija apie fizinį ar juridinį asmenį, kurio vardu pateikiama reklama, laikotarpis, kurio metu reklama buvo pateikiama, aplinkybė, ar reklamą buvo ketinama pateikti būtent vienai ar daugiau konkrečių paslaugos gavėjų grupių ir, jeigu taip, tuo tikslu taikomi pagrindiniai parametrai, įskaitant prireikus, kai taikytina, pagrindinius parametrus, naudojamus siekiant reklamos neteikti vienai ar daugiau tokių konkrečių grupių ir bendras pasiektų paslaugos gavėjų skaičius ir, kai taikytina, suminiai paslaugos gavėjų grupės ar grupių, kurioms buvo konkrečiai skirta tikslinė reklama, skaičiai, paskirstyti kiekvienai valstybei narei.

88 Šiuo klausimu Reglamento 2022/2065 69 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad paslaugos gavėjai patiria „ypač didelį neigiamą poveikį“, kai jiems „pateikiama reklama, grindžiama atrankiojo adresavimo metodais, optimizuotais, kad atitiktų jų interesus, ir potencialiai orientuotais į jų pažeidžiamumą“. To paties reglamento 95 konstatuojamojoje dalyje priduriama, kad labai didelių interneto platformų naudojamoms reklamos sistemoms reikalinga taikyti „papildomą viešąją ir reguliavimo priežiūrą atsižvelgiant į jų mastą ir gebėjimą orientuotis į paslaugos gavėjus ir juos pasiekti remiantis jų elgesiu tos platformos ar paieškos sistemos elektroninėje sąsajoje ir už jos ribų“, ir kad saugykla turėtų „apimti informaciją apie tikslingumo kriterijus ir pateikimo kriterijus, visų pirma tais atvejais, kai reklama pateikiama pažeidžiamoje padėtyje esantiems asmenims, pavyzdžiui, nepilnamečiams“.

89 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento 2022/2065 39 straipsnį skelbiama informacija leidžia informuoti vartotojus apie reklamą, su kuria jie susiduria. Be to, kaip pažymi Taryba, ši informacija taip pat leidžia žiniasklaidai ir vartotojų apsaugos asociacijoms kontroliuoti reklamą, skelbiamą labai didelėse interneto platformose, visų pirma siekiant užkirsti kelią neteisėtų ar netinkamų produktų reklamai tam tikrai auditorijai, pavyzdžiui, nepilnamečiams. Taigi reikia manyti, kad ši nuostata, be kita ko, gali apriboti neteisėto turinio sklaidą, prisidėti prie aukšto vartotojų apsaugos lygio ir padėti išvengti neigiamo poveikio, kiek tai susiję su nepilnamečių apsauga. Darytina išvada, kad ji gali užkirsti kelią įvairiai sisteminei rizikai pagal šio reglamento 34 straipsnio 1 dalį. Tokį tikslą būtų sunkiau pasiekti, jei tik tyrėjai ir institucijos turėtų prieigą prie atitinkamos informacijos.

90 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ieškovė nepagrįstai teigia, jog teisės aktų leidėjas galėjo priimti mažiau ribojančias alternatyvias priemones, siekdama įrodyti Chartijos 16 straipsnio pažeidimą.

iii) Dėl prekyviečių paslaugų teikėjų patirtų išlaidų dydžio

91 Ieškovė teigia, kad pagal Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalį prekyviečių paslaugų teikėjai patiria didelių išlaidų dėl jiems taikomų šio reglamento 34–43 straipsniuose nustatytų pareigų.

92 Pirma, ieškovė priekaištauja Komisijai, kad savo poveikio vertinime ji rėmėsi nepatikimomis ekonominėmis prielaidomis ir neatsižvelgė į tam tikras išlaidas, atsirandančias dėl Reglamento 2022/2065 38 ir 39 straipsnių įgyvendinimo. Ji teigia, kad prie pasiūlymo dėl Reglamento 2022/2065 pridėtame aiškinamajame memorandume Komisija klaidingai nusprendė, kad, „[k]albant apie paslaugų teikėjų laisvę užsiimti verslu, įmonių patiriamos išlaidos kompensuojamos sumažinant susiskaidymą vidaus rinkoje“, kad „[p]asiūlyme numatomos apsaugos priemonės, kuriomis siekiama sumažinti paslaugų teikėjams tenkančią naštą, įskaitant priemones užkirsti kelią pakartotiniams nepagrįstiems pranešimams ir išankstinį valdžios institucijų atliekamą patikimų pranešėjų patikrinimą“ ir kad „[b]e to, tam tikros prievolės skirtos labai didelėms interneto platformoms, kuriose neretai kyla didžiausia rizika ir kurios turi pajėgumų papildomai naštai prisiimti.“

93 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas ne tik neprivalo turėti atlikto poveikio vertinimo, bet ir bet kuriuo atveju toks poveikio vertinimas jo neįpareigoja (šiuo klausimu žr. 2024 m. spalio 4 d. Sprendimo *Lietuva ir kt. / Parlamentas ir Taryba (Judumo paketas)*, C-541/20–C-555/20, EU:C:2024:818, 230 punktą). Darytina išvada, kad net jei būtų įrodyta, jog Komisija savo poveikio vertinime rėmėsi pernelyg optimistinėmis ekonominėmis prielaidomis ir nepakankamai įvertino išlaidas, kurias patirs labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai, vien to nepakanka įrodyti, kad pačios minėto reglamento nuostatos yra akivaizdžiai neproporcingas laisvės užsiimti verslu suvaržymas.

94 Antra, ieškovė teigia, kad Reglamento 2022/2065 38 straipsnyje nustatyta pareiga riboja jos galimybę informuoti savo klientus apie *Amazon Store* platformoje esančius pasiūlymus. Ji tvirtina, kad ši pareiga, pirma, kenkia jos klientams, nes neleidžia jiems lengvai rasti juos labiausiai dominančius produktus, ir, antra, neleidžia užkirsti kelio sisteminei rizikai, kaip ji suprantama pagal minėtą reglamentą. Be to, ji mano, kad profiliavimu grindžiamos rekomendavimo sistemos leidžia reklamuoti mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ) produktus ir kad, jų nesant, ji būtų priversta reklamuoti labiau žinomų įmonių produktus. Be to, ji teigia, kad iš 2018 m. balandžio 26 d. Komisijos komunikato Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos kova su internetine dezinformacija“ (COM(2018) 236 *final*) matyti, kad šia nuostata buvo siekiama užtikrinti visuomenės prieigą prie įvairių informacijos šaltinių socialiniuose tinkluose, teikiant dalijimosi turiniu paslaugas ar mokslinių tyrimų paslaugas. Tačiau toks tikslas nėra reikšmingas prekyviečių atveju.

95 Šiuo klausimu Reglamento 2022/2065 38 straipsnyje nustatyta, kad labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai, naudojantys rekomendavimo sistemas, kiekvienai savo rekomendavimo sistemai suteikia bent vieną profiliavimu, kaip apibrėžta 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1) 4 straipsnio 4 punkte, negrindžiamą galimybę.

96 Profiliavimas Reglamento (ES) 2016/679 4 straipsnio 4 punkte apibrėžtas kaip „bet kokios formos automatizuotas asmens duomenų tvarkymas, kai asmens duomenys naudojami siekiant įvertinti tam tikrus su fiziniu asmeniu susijusius asmeninius aspektus, visų pirma siekiant išanalizuoti ar numatyti aspektus, susijusius su to fizinio asmens darbo rezultatais, ekonomine situacija, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais, interesais, patikimumu, elgesiu, buvimo vieta arba judėjimu“.

97 Dėl rekomendavimo sistemų Reglamento 2022/2065 70 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad „pagrindinė interneto platformos veiklos dalis yra susijusi su tuo, kaip informacijai suteikiama pirmenybė ir kaip ji pateikiama jos elektroninėje sąsajoje, kad paslaugos gavėjams būtų sudarytos palankesnės sąlygos susipažinti su informacija ir prie jos prieiti“ ir kad „[t]ai daroma, pavyzdžiui, algoritmų priemonėmis siūlant bei dėliojant informaciją ir suteikiant jai pirmenybę, teksto ar kitokiu vizualiuoju pavidalu išskiriant paslaugos gavėjų pateiktą informaciją arba kitaip ją tvarkant“. Šioje konstatuojamojoje dalyje taip pat nurodyta, kad „[t]okios rekomendavimo sistemos gali padaryti didelį poveikį paslaugos gavėjų gebėjimui rasti informaciją internete ir imtis su ja susijusių veiksmų, be kita ko, paslaugos gavėjams sudaryti palankesnes sąlygas susijusios informacijos paieškai ir prisidėti prie geresnės naudotojo patirties“, ir kad „[j]os taip pat atlieka svarbų vaidmenį stiprinant tam tikrų žinučių plitimą, virusinei informacijos sklaidai ir skatinant elgesį internete.“

98 Pirma, reikia pažymėti, kad Reglamento 2022/2065 38 straipsniu siekiama leisti labai didelių interneto platformų paslaugų gavėjams tam tikru mastu pasirinkti jiems pateiktą informaciją, kaip matyti iš šio reglamento 70 konstatuojamosios dalies. Konkrečiau kalbant, minėto reglamento 38 straipsnyje paslaugų gavėjams suteikiama galimybė, kad jiems būtų rekomenduojami tik tie produktai, kurių atrankai įtakos neturėjo jų asmens duomenų rinkimas.

99 Šiomis aplinkybėmis pirmiausia reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento 2022/2065 38 straipsnį labai didelės interneto platformos paslaugų gavėjams nedraudžiama naudotis profiliavimu grindžiama rekomendavimo sistema. Pagal šią nuostatą šiems adresatams leidžiama grįžti prie profiliavimu grindžiamos galimybės, jeigu jie nebūtų patenkinti rekomendacijomis, kurios jiems būtų pateiktos nesant tokio profiliavimo.

100 Taigi reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, Reglamento 2022/2065 38 straipsnis negali pakenkti prekyvietėmis besinaudojantiems vartotojams.

101 Be to, reikia pripažinti, kad Reglamento 2022/2065 38 straipsniu sustiprinamos vartotojų teisės, nes jiems suteikiama galimybė pasirinkti siūlomus produktus. Taigi ši nuostata bent gali prisidėti prie aukšto vartotojų apsaugos lygio užtikrinimo ir taip užkirsti kelią sisteminei rizikai pagal šio reglamento 34 straipsnio 1 dalies b punktą.

102 Antra, reikia pažymėti, kad ieškovės nurodyta aplinkybė, jog Reglamento 2022/2065 38 straipsnis yra palankesnis prekyvietėse veikiančioms didelėms įmonėms, o ne MVĮ, neįrodo šių prekyviečių paslaugų teikėjų laisvės užsiimti verslu pažeidimo.

103 Be to, viena vertus, nors iš ieškinio A.2 priede pateikto ekonominio tyrimo (toliau – ieškovės ekonominis tyrimas) matyti, kad profiliavimu grindžiamos rekomendavimo sistemos leidžia geriau parduoti „nišinius produktus“, tai nepaaiškina, kodėl didelės įmonės savo asortimente negalėtų platinti tokių specializuotai visuomenei skirtų produktų. Taigi, net darant prielaidą, kad profiliavimu grindžiamos rekomendavimo sistemos yra palankesnės nišinių produktų prekybai, iš to negalima daryti išvados, kad tokios sistemos dėl savo pobūdžio yra palankios MVĮ.

104 Kita vertus, kaip iš esmės pažymi Komisija, ieškovė nepaaiškina, kodėl prekyvietės negali savo sąsajose vartotojams leisti atlikti paieškas pagal kriterijus, leidžiančius identifikuoti nišinius gaminius.

105 Taigi ieškovė neįrodė, kad dėl Reglamento 2022/2065 38 straipsnio MVĮ ir atitinkamai prekyviečių paslaugų teikėjai gali patirti didelių išlaidų.

106 Trečia, reikia konstatuoti, kad ieškovė negali veiksmingai remtis komunikatu COM (2018) 236, kuris yra Komisijos parengtas dokumentas ir neturi privalomosios galios, siekdama užginčyti Reglamento 2022/2065 teisėtumą. Be to, nors iš šio komunikato matyti, kad Komisija norėjo, jog interneto platformų „naudotojai“ galėtų turėti prieigą prie „priemonių, kad jie galėtų individualizuoti ir interaktyviai rinktis, kokią informaciją jie nori matyti internete, ir galėtų lengviau rasti turinį bei gauti prieigą prie įvairių alternatyviems požiūriams atstovaujančių informacijos šaltinių“, ir taip kovoti su dezinformacija, iš to negalima daryti išvados, kad minėto reglamento 38 straipsnis taip pat negali leisti pagerinti vartotojų informavimo prekyvietėse.

107 Trečia, ieškovė pažymi, kad Reglamento 2022/2065 39 straipsnis lemia konfidencialios informacijos, susijusios su reklamos užsakovų reklamos veikla *Amazon Store* platformoje, atskleidimą. Tuo remdamasi ji daro išvadą, kad ši platforma bus mažiau patraukli reklamos užsakovams, nei visų pirma interneto platformos, kurioms nesuteiktas labai didelių interneto platformų statusas. Be to, ji tvirtina, kad šioje nuostatoje numatytos pareigos įgyvendinimas lemia didesnes išlaidas nei tos, kurias Komisija numatė savo poveikio vertinime.

108 Kaip pažymėta šio sprendimo 87 punkte, Reglamento 2022/2065 39 straipsnyje numatyta, kad visuomenei turi būti skleidžiama informacija, kuri, be kita ko, apima reklamos turinį, įskaitant produkto, paslaugos ar prekės ženklo pavadinimą ir reklamos objektą, informaciją apie fizinį ar juridinį asmenį, kurio vardu pateikiama reklama, laikotarpį, kurio metu reklama buvo pateikiama, aplinkybę, ar reklamą buvo ketinama pateikti būtent vienai ar daugiau konkrečių paslaugos gavėjų grupių ir, jeigu taip, tuo tikslu taikomus pagrindinius parametrus, įskaitant prireikus, kai taikytina, pagrindinius parametrus, naudojamus siekiant reklamos neteikti vienai ar daugiau tokių konkrečių grupių, ir bendrą pasiektų paslaugos gavėjų skaičių ir, kai taikytina, suminius paslaugos gavėjų grupės ar grupių, kurioms buvo konkrečiai skirta tikslinė reklama, skaičius, paskirstytus kiekvienai valstybei narei.

109 Ieškovė nepateikia jokių įrodymų, galinčių patvirtinti, kad Reglamento 2022/2065 39 straipsnyje nurodytos informacijos skleidimas turėtų neigiamą poveikį *Amazon Store* platformos patrauklumui reklamos užsakovams.

110 Iš tikrųjų ieškovės ekonominiame tyrime tik pažymima, kad informacija apie reklamos turinį, tikslinius adresatus ir sėkmę sudaro galimybes reklamos užsakovo konkurentams nukopijuoti jo strategiją. Šiuo klausimu minėtame tyrime patikslinama, kad informacija, susijusi su reklamos „sėkme“, yra „esminė“.

111 Vis dėlto tam tikra informacija, įskaitant informaciją apie reklamos turinį, dėl savo pobūdžio yra prieinama visuomenei, neatsižvelgiant į Reglamento 2022/2065 39 straipsnį. Be to, ieškovė nepateikia jokių argumentų, kuriais būtų įrodoma, kad informacijos apie tikslinius adresatus negalima nustatyti, stebint atitinkamą platformą ir atsižvelgiant į nagrinėjamos reklamuojamos prekės pobūdį. Be to, kitaip nei informacijos apie reklamos sėkmę atveju, ji nekvalifikuoja informacijos, susijusios su tiksliniais adresatais, kaip „esminės“.

112 Dėl informacijos apie reklamos sėkmę ieškovės ekonominiame tyrime daroma nuoroda į ankstesnį 1953 m. ekonominį tyrimą, iš kurio neaišku, ar jo išvados gali būti taikomos interneto platformoms. Be to, šiame ieškovės tyrime nenurodyta, kaip jame apibrėžiama reklamos sėkmė. Jeigu ieškovė siekia nurodyti galimą reklamuojamo produkto pardavimų skaičiaus padidėjimą, pakanka pažymėti, kad Reglamento 2022/2065 39 straipsnyje nenumatytas informacijos skleidimas šiuo klausimu.

113 Ketvirta, ieškovė teigia, kad pagal Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 4 ir 12 dalis ji privalo atskleisti „neribotą“ duomenų, įskaitant konfidencialius duomenis, kiekį, kad išnagrinėtų „sisteminę riziką“, nors tokios rizikos buvimas neįrodytas.

114 Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad gavę įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus motyvuotą prašymą, labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai per pagrįstą laikotarpį, kaip nurodyta prašyme, suteikia prieigą prie duomenų patikrintiems tyrėjams, atitinkantiems šio reglamento 40 straipsnio 8 dalyje nustatytus reikalavimus, vien tam, kad šie atliktų tyrimus, padedančius aptikti, nustatyti ir suprasti sisteminę riziką Sąjungoje, kaip nurodyta to reglamento 34 straipsnio 1 dalyje, ir įvertinti rizikos mažinimo priemonių pagal 35 straipsnį tinkamumą, veiksmingumą ir poveikį.

115 Be kitų Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 8 dalyje nustatytų sąlygų, tyrėjai turi įrodyti, kad geba laikytis konkrečių duomenų saugumo ir konfidencialumo reikalavimų kiekvieno prašymo atveju bei apsaugoti asmens duomenis. Savo prašyme jie turi aprašyti tinkamas technines ir organizacines priemones, kurių ėmėsi šiuo tikslu.

116 Be to, Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus gali prašyti iš dalies pakeisti prašymą, jei, jų nuomone, jie negali suteikti prieigos prie prašomų duomenų, be kita ko, dėl to, kad suteikus prieigą prie duomenų jų paslaugos saugumas ar konfidencialios informacijos, visų pirma komercinių paslapčių, apsauga taptų labai pažeidžiama.

117 Galiausiai Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 12 dalyje priduriama, kad labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai suteikia prieigą prie duomenų, įskaitant, jeigu tai techniškai įmanoma, prieigą prie duomenų realiuoju laiku, jei duomenys yra viešai prieinami jų elektroninėje sąsajoje, nepagrįstai nedelsdami suteikia tyrėjams, įskaitant tyrėjus, priklausančius ne pelno įstaigoms, organizacijoms ir asociacijoms, kurie atitinka minėto reglamento 40 straipsnio 8 dalies b–e punktuose išdėstytas sąlygas ir kurie duomenis naudoja vien tik moksliniams tyrimams, padedantiems aptikti, nustatyti ir suprasti sisteminę riziką Sąjungoje pagal 34 straipsnio 1 dalį.

118 Šiuo klausimu, pirma, kaip pažymėta šio sprendimo 77 punkte, prekyvietės, kurių VMS siekia 45 mln., gali kelti įvairią sisteminę riziką, nurodytą Reglamento 2022/2065 34 straipsnio 1 dalyje. Darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, šio reglamento 40 straipsnis, kuriuo siekiama leisti atlikti tyrimus, padedančius aptikti, nustatyti ir suprasti šią sisteminę riziką, gali padėti sumažinti šių prekyviečių keliamą sisteminę riziką.

119 Antra, reikia pažymėti, kad Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 5 dalyje numatyta galimybė labai didelės interneto platformos paslaugų teikėjui prašyti iš dalies pakeisti prašymą suteikti prieigą prie duomenų, siekiant apsaugoti konfidencialius duomenis. Be to, jeigu, nepaisant prašymo pakeitimo, minėtas paslaugų teikėjas turėtų pateikti tokius duomenis, reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 8 dalį atitinkami tyrėjai privalo įrodyti, kad gali užtikrinti gautų duomenų konfidencialumą. Šiuo klausimu, priešingai, nei teigia ieškovė, teisės aktų leidėjas

neprivalėjo šiame reglamente aprašyti konkrečių priemonių, kurių tyrėjai turėtų imtis, kad užtikrintų gautų duomenų konfidencialumą. Iš tiesų jis galėjo tik įpareigoti tyrėjus, pirma, įrodyti, kad kiekvieno prašymo leisti susipažinti su dokumentais atveju jie gali užtikrinti duomenų, dėl kurių pateiktas toks prašymas, saugumą ir konfidencialumą, ir, antra, aprašyti technines ir organizacines priemones, kurių jie ėmėsi šiuo tikslu.

120 Penkta, ieškovė ir *bevh* teigia, kad įgyvendinant Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose nustatytas pareigas prekyviečių paslaugų teikėjams tenka didelė našta, be kita ko, siekiant atlikti sudėtingus jų informacinių sistemų pakeitimus. Vis dėlto jos nepateikia jokių su šiais pokyčiais susijusių išlaidų apskaičiavimų, įskaitant ieškovės ekonominiame tyrime. Be to, darant prielaidą, kad šios išlaidos iš tikrųjų yra didelės (įskaitant labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų, kurie gali turėti galimybę naudotis dideliais ištekliais, atveju), reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 59 punkte, vartotojų apsaugos tikslo svarba gali pateisinti neigiamas, net ir dideles, ekonomines pasekmes tam tikriems ūkio subjektams.

121 Šiomis aplinkybėmis ieškovė ir *bevh* neturi pagrindo teigti, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalis yra akivaizdžiai netinkama šio reglamento tikslams pasiekti, todėl ja pažeidžiamas Chartijos 16 straipsnis.

122 Vadinasi, pirmojo ieškinio pagrindo pirmą dalį reikia atmesti, nesant reikalo priimti sprendimo dėl tam tikrų dublike pateiktų argumentų priimtinumo, kurį ginčija Komisija.

b) Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, grindžiamos Chartijos 17 straipsnio 1 dalies pažeidimu

123 Ieškovė, palaikoma *bevh*, teigia, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi tiek, kiek pagal ją tam tikroms prekyvietėms taikomos šio reglamento 34–43 straipsniuose nustatytos pareigos, pažeidžiama Chartijos 17 straipsnio 1 dalis. Ji tvirtina, kad šios pareigos daro didelį poveikį jos veiklai, todėl tai yra jos teisės į nuosavybę suvaržymas.

124 Komisija, palaikoma Parlamento, Tarybos ir BEUC, ginčija ieškovės argumentus.

125 Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „[k]iekvienas turi teisę valdyti teisėtai įgytą nuosavybę, ja naudotis, disponuoti ir palikti paveldėtojams“ ir kad „[n]uosavybė negali būti atimta, išskyrus atvejus, kai tai yra būtina visuomenės poreikiams ir tik įstatymo nustatytais atvejais bei sąlygomis laiku ir teisingai už ją atlyginant“. Šiame straipsnyje taip pat nustatyta, kad „[n]uosavybės naudojimą gali reglamentuoti įstatymai, kiek tai būtina atsižvelgiant į bendruosius interesus“.

126 Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje numatyta apsauga taikoma turtinėms teisėms, lemiančioms, atsižvelgiant į teisinę sistemą, įgytą teisinę padėtį, leidžiančią jų turėtojui savarankiškai jomis naudotis savo paties naudai (2013 m. sausio 22 d. Sprendimo *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, 34 punktas). Taigi Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad administracinio pobūdžio įpareigojimai nėra teisės į nuosavybę suvaržymas (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1989 m. liepos 11 d. Sprendimo *Schräder HS Kraftfutter*, 265/87, EU:C:1989:303, 16 ir 17 punktus).

127 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kaip tai daro Komisija, kad ieškovė nepateikia jokių argumentų, pagrindžiančių jos teiginį, kad Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose numatytos pareigos yra jos teisės į nuosavybę suvaržymas.

128 Be to, reikia pažymėti, kad Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose numatytos ir šio sprendimo 52 punkte aprašytos pareigos, žinoma, yra administraciniai įpareigojimai labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjams, tačiau iš jų neatimama šių platformų nuosavybės teisė. Be to, net darant prielaidą, kad šios pareigos gali būti laikomos atitinkamų paslaugų teikėjų teisės į nuosavybę suvaržymais, reikia konstatuoti, kad šie suvaržymai bet kuriuo atveju pateisinami motyvais, analogiškais išdėstytiesiems šio sprendimo 62–120 punktuose, kiek tai susiję su Chartijos 16 straipsniu.

129 Vadinasi, ieškovė ir *bevh* nepagrįstai teigia, jog Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi pažeidžiamas Chartijos 17 straipsnis.

130 Taigi pirmojo ieškinio pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

c) Dėl ieškinio pirmojo pagrindo trečios dalies, grindžiamos Chartijos 20 straipsnio pažeidimu

131 Ieškovė, palaikoma *bevh*, pažymi, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi tiek, kiek pagal ją tam tikroms prekyvietėms taikomos šio reglamento 34–43 straipsniuose nustatytos pareigos, pažeidžiamas Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas. Šiuo klausimu ji nurodo, kad minėto reglamento 33 straipsnio 1 dalyje skirtingų rūšių interneto platformos ir, be kita ko, interneto paieškos sistemos vertinamos vienodai, nors interneto paieškos sistemos, socialiniai tinklai ir turinio dalijimosi paslaugos kelia konkrečią riziką, kurios nekelia prekyvietės. Be to, ji pažymi, kad šioje nuostatoje panašios situacijos vertinamos skirtingai, nes į jos taikymo sritį nepatenka mažmenininkai ir prekyvietės, kurių VMS yra mažesnis nei 45 milijonai.

132 Komisija, palaikoma Parlamento, Tarybos ir BEUC, ginčija ieškovės argumentus.

133 Šiuo klausimu reikia priminti, kad vienodo požiūrio principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, įtvirtintas, be kita ko, Chartijos 20 straipsnyje, kuriame nustatyta, kad prieš įstatymą visi lygūs.

134 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad pagal vienodo požiūrio principą reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, jei toks vertinimas negali būti objektyviai pagrįstas (2010 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Akzo Nobel Chemicals ir Akcros Chemicals / Komisija ir kt.*, C-550/07 P, EU:C:2010:512, 55 punktas ir 2023 m. birželio 6 d. Sprendimo *O. G. (Europos arešto orderis dėl trečiosios šalies piliečio)*, C-700/21, EU:C:2023:444, 42 punktas). Tam, kad būtų galima nustatyti, ar buvo pažeistas minėtas principas, reikia atsižvelgti, be kita ko, į nuostatos, kuri, kaip teigiama, pažeidžia šį principą, dalyką ir tikslą (žr. 2018 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Piessevaux / Taryba*, C-454/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2018:680, 79 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

135 Be to, tokioje kaip šioje byloje nagrinėjamoje srityje, kur teisės aktų leidėjas turi didelę diskreciją, vienodo požiūrio principas pažeidžiamas tik tada, kai teisės aktų leidėjas diferencijuoja savavališkai arba akivaizdžiai netinkamai, atsižvelgiant į atitinkamomis teisės normomis siekiamą tikslą (šiuo klausimu žr. 2022 m. liepos 14 d. Sprendimo *Komisija / VW ir kt.*, C-116/21 P–C-118/21 P, C-138/21 P ir C-139/21 P, EU:C:2022:557, 127 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją, taip pat 2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *Grossetête / Parlamentas*, C-714/21 P, nepaskelbtas Rink, EU:C:2023:187, 48 punktą).

136 Nagrinėjamu atveju ieškovė teigia, kad, viena vertus, prekyviečių ir, kita vertus, socialinių tinklų, turinio dalijimosi paslaugų ir interneto paieškų sistemų padėtis nėra panaši, kiek tai susiję su Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose nustatytų pareigų taikymu. Konkrečiau kalbant, ji pažymi, kad šiomis pareigomis siekiama užkirsti kelią rizikai, kurią gali kelti socialiniai tinklai, dalijimosi turiniu paslaugos ir interneto paieškų sistemos, o ne prekyvietės. Iš to ji daro išvadą, kad šio reglamento 33 straipsnio 1 dalis šioms prekyvietėms taikoma klaidingai.

137 Vis dėlto, pirma, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 77 punkto, prekyvietės, kurių VMS siekia 45 mln., gali kelti įvairių rūšių sisteminę riziką, nurodytą Reglamento 2022/2065 34 straipsnio 1 dalies a–d punktuose.

138 Antra, tiek, kiek ieškovė, nepateikdama daugiau paaiškinimų, teigia, kad „didele dalimi“ Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose numatytų pareigų nesiekiama apsaugoti vartotojų arba užkirsti kelią prekybai suklastotais ar pavojingais produktais, pakanka pažymėti, kad ji nepateikia nuostatų, į kurias ji daro nuorodą. Be to, nors ji teigia, kad šio reglamento 38 straipsnis neleidžia sumažinti tikimybės, jog vartotojas susidurs su neteisėtų produktų pasiūlymais, reikia pažymėti, kad ši nuostata vis dėlto padeda stiprinti vartotojų teises dėl šio sprendimo 101 punkte nurodytų priežasčių. Be to, iš šio sprendimo 71–74 ir 77 punktų matyti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, prekyviečių keliama rizika bet kuriuo atveju neapsiriboja tik rizika, susijusia su neigiamu poveikiu vartotojų apsaugai, arba prekyba suklastotais ar pavojingais produktais.

139 Trečia, ieškovė teigia, kad, kiek tai susiję su „kalbų, turinio ir informacijos skleidimu“, prekyvietės turėtų būti vertinamos taip pat, kaip debesijos paslaugos (angl. *cloud computing*) ir saityno prieglobos paslaugos, kurios nėra interneto platformos, kaip tai suprantama pagal Reglamentą 2022/2065 ir kurioms dėl to netaikoma šio reglamento 33 straipsnio 1 dalis.

140 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento 2022/2065 13 konstatuojamoje dalyje patikslinta, kad „debesijos kompiuterijos arba saityno prieglobos paslaugos neturėtų būti laikomos interneto platforma, kurioje konkrečios informacijos sklaida visuomenei yra nedidelis ir papildomas tokių paslaugų elementas arba nedidelė funkcionalumo galimybė“. Tačiau ieškovė neginčija, kad informacijos skleidimas visuomenei paslaugos gavėjo prašymu nėra nereikšminga ir papildoma prekyviečių savybė ar funkcija. Taigi reikia konstatuoti, kad minėto reglamento 33 straipsnio 1 dalyje, kiek ji susijusi su prekyvietėmis, o ne tam tikromis debesijos ir saityno prieglobos paslaugomis, nėra diferencijuojama savavališkai arba akivaizdžiai netinkamai, siekiant išvengti minėto reglamento 34 straipsnio 1 dalyje nurodytos sisteminės rizikos.

141 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalis, kiek ji taikoma prekyvietėms, socialiniams tinklams, turinio dalijimosi paslaugoms ir interneto paieškos sistemoms, neatrodo akivaizdžiai netinkama, siekiant užkirsti kelią šio reglamento 34 straipsnio 1 dalyje nurodytai sisteminei rizikai.

142 Antra, ieškovė teigia, kad taikant Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose nustatytas pareigas visi prekyviečių paslaugų teikėjai, neatsižvelgiant į jų VMS, turėtų būti vertinami vienodai. Iš to ji daro išvadą, kad šio reglamento 33 straipsnio 1 dalis klaidingai taikoma prekyviečių paslaugų teikėjams, kurių VMS yra lygus arba didesnis nei 45 mln.

143 Šiuo klausimu, pirma, ieškovė teigia, kad rizika, susijusi su neteisėto turinio platinimu, yra didesnė mažose prekyvietėse nei didelėse prekyvietėse, todėl paradoksalu nustatyti papildomas pareigas pastarųjų paslaugų teikėjams. Konkrečiau kalbant, ji pažymi, kad neteisėtais produktais, įskaitant pavojingus ar suklastotus produktus, daugiausia prekiaujama mažose prekyvietėse, socialiniuose

tinkluose arba „juodajame tinkle“ (angl. *darknet*). Ji tvirtina, kad rizika, jog tokiais produktais gali būti prekiaujama didelėse prekyvietėse, yra nedidelė. Ieškovė priduria, kad iš Reglamento 2022/2065 72 konstatuojamosios dalies matyti, jog šiuo reglamentu visoms prekyvietėms nustatomos įvairios pareigos, kuriomis siekiama „atgrasyti <…> nuo taikytinų taisyklių neatitinkančių produktų ar paslaugų pardavimo“. Iš to ji daro išvadą, kad pats teisės aktų leidėjas pripažino, jog rizika, susijusi su prekyba neteisėtais produktais, nėra sisteminė rizika ir kad ji nedidėja augant aktyvių paslaugų gavėjų skaičiui.

144 Vis dėlto ieškovė pripažįsta, kad prekyvietės, neatsižvelgiant į jų dydį, gali būti naudojamos siekiant palengvinti prekybą pavojingais ar neteisėtais produktais.

145 Be to, aplinkybė (darant prielaidą, kad ji bus rodyta), kad ieškovė ar kiti prekyviečių paslaugų teikėjai, kurių VMS pasiekė 45 milijonus, iki šiol veiksmingai kontroliavo jų platformose platinamą informaciją, neleidžia atmesti galimybės, kad šios platformos ateityje gali sudaryti sąlygas dideliam skaičiui žmonių susipažinti su neteisėtu turiniu, jei jų VMS išliks didesnis nei 45 milijonai ar lygus jam. Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 73, 74 ir 77 punktų, reikia konstatuoti, kad prekyvietė, kurios VMS siekia 45 milijonus, gali sudaryti sąlygas didelei daliai Sąjungos gyventojų susidurti su neteisėtu turiniu ir dėl to sukelti sisteminę riziką, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2022/2065 34 straipsnio 1 dalies a punktą.

146 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kaip tai padarė teisės aktų leidėjas Reglamento 2022/2065 76 konstatuojamojoje dalyje, kad prekyvietės, kurių VMS pasiekė 45 milijonus, gali kelti kitokio masto ir poveikio pavojų visuomenei nei mažesnės platformos.

147 Be to, ieškovės nurodytos aplinkybės, kad Reglamente 2022/2065 visoms prekyvietėms nustatytos pareigos, kuriomis siekiama užkirsti kelią prekybai pavojingais ar neteisėtais produktais, nepakanka norint įrodyti, kad prekyvietėms, kurių VMS siekia 45 milijonus, nustatytos papildomos pareigos yra akivaizdžiai netinkamos, siekiant užkirsti kelią minėto reglamento 34 straipsnio 1 dalyje nurodytai sisteminei rizikai.

148 Antra, ieškovė teigia, jog tam, kad VMS pasiektų 45 milijonus, labai didelės interneto platformos praktiškai neišvengiamai turi veikti keliose valstybėse narėse. Iš to ji daro išvadą, kad šių labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjams nustatytos pareigos netaikomos tik vienoje valstybėje narėje veikiantiems interneto platformų paslaugų teikėjams, įskaitant atvejus, kai didelė šios valstybės narės gyventojų dalis susiduria su minėtų platformų turiniu. Šiuo klausimu ji pažymi, kad toks skirtingas požiūris nepateisinamas tam tikros nacionalinio pobūdžio sisteminės rizikos, įskaitant susijusią su demokratiniais procesais, prevencija.

149 Vis dėlto, visų pirma ieškovė nepaaiškina, kodėl tam tikra rizika yra tik nacionalinio pobūdžio, nors demokratiniai procesai egzistuoja Sąjungos lygmeniu, kaip matyti iš ESS 10 straipsnio ir SESV 22 straipsnio 2 dalies.

150 Kita vertus, iš Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 2 dalies ir šio reglamento 76 konstatuojamosios dalies matyti, kad teisės aktų leidėjas laikėsi nuomonės, jog interneto platforma gali kelti sisteminę riziką Sąjungos lygmeniu, kai jos VMS pasiekė arba viršijo 10 % Sąjungos gyventojų. Reikia pažymėti, kad tik vienoje valstybėje narėje veikiančios interneto platformos, kurių VMS nesiekia 45 milijonų, net jei didelė šios valstybės narės gyventojų dalis susidurtų su jų turiniu, Sąjungos mastu keltų mažesnę sisteminę riziką, nei interneto platformos, kurių VMS viršija 45 mln.

151 Taigi reikia konstatuoti, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi, kiek ji taikoma tik prekyviečių, kurių VMS siekia 45 mln., paslaugų teikėjams, nediferencijuojama savavališkai arba akivaizdžiai netinkamai, siekiant išvengti minėto reglamento 34 straipsnio 1 dalyje nurodytos sisteminės rizikos.

152 Trečia, ieškovė teigia, kad taikant Reglamento 2022/2065 34–43 straipsniuose numatytas pareigas prekyviečių paslaugų teikėjai turėtų būti vertinami taip pat kaip mažmenininkai. Ji konstatuoja, kad šio reglamento 33 straipsnio 1 dalis netaikoma mažmenininkams, t. y. įmonėms, prekiaujančioms internetu tik jų pačių produktais, nors, kaip ir prekyvietės, jie taip pat leidžia vartotojams sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su verslininkais.

153 Vis dėlto, skirtingai nei mažmenininkų interneto svetainių atveju, interneto platformos platina paslaugos gavėjo pateiktą informaciją. Taigi mažmenininkų interneto svetainėse iš esmės skleidžiama tik jų pačių informacija, o interneto platformos gali skleisti daugelio asmenų teikiamą informaciją. Taigi iš ieškovės ekonominio tyrimo matyti, kad keli milijonai pardavėjų prekiauja savo prekėmis *Amazon Store* platformoje.

154 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad, priešingai nei mažmenininkai, interneto platformų paslaugų teikėjai nebūtinai turi žinių apie visą jų platformose skleidžiamą informaciją. Be to, reikia pažymėti, kad dėl šios priežasties jiems taikomas atleidimas nuo atsakomybės, kurio teisėtumo ieškovė neginčija. Taigi iš Reglamento 2022/2065 6 straipsnio matyti, kad šie paslaugų teikėjai neatsako už informaciją, kurią saugo paslaugos gavėjo prašymu, jei neturi žinių apie neteisėtą veiklą ar neteisėtą turinį. Šio reglamento 8 straipsnyje šiuo klausimu priduriama, kad šiems paslaugų teikėjams nenustatyta bendra pareiga stebėti informaciją, kurią jie perduoda ar saugo, jie taip pat nepareigojami aktyviai ieškoti faktų ar aplinkybių, kurie bylotų apie neteisėtą veiklą.

155 Taigi reikia pažymėti, kad, kitaip nei mažmenininkai, didelių interneto platformų paslaugų teikėjai gali palengvinti neteisėto turinio sklaidą be jų žinios ir atsakomybės.

156 Be to, poveikio vertinime Komisija pažymėjo, kad „unikali didžiausių interneto platformų, pavyzdžiui, socialinių tinklų ar elektroninių prekyviečių, padėtis yra svarbus nustatytų problemų veiksnys“, kad „palyginti nedaug interneto platformų sutelkė labai didelį naudotojų skaičių – tiek vartotojus, tiek verslininkus“ ir kad „labai didelės platformos kelia didesnę rizika visuomenei ir ekonomikai, nes jos faktiškai tapo viešosiomis erdvėmis ir atlieka sisteminį vaidmenį milijonams piliečių ir įmonių“. Komisija taip pat pažymėjo, kad „kitaip tariant, jos daro daug didesnį poveikį visuomenei ir bendrajai rinkai nei mažesnės platformos, nes jos pasiekia plačią auditoriją“. Taigi Komisija nurodė, kad labai didelės interneto platformos atlieka svarbų vaidmenį tiek vartotojų, tiek verslininkų, prekiaujančių savo produktais šiose platformose, atžvilgiu. Neginčijama, kad mažmenininkai neatlieka tokio vaidmens, bent kiek tai susiję su šiais pardavėjais.

157 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi, kiek ji taikoma prekyviečių paslaugų teikėjams, o ne mažmenininkams, nediferencijuojama savavališkai arba akivaizdžiai netinkamai, siekiant išvengti minėto reglamento 34 straipsnio 1 dalyje nurodytos sisteminės rizikos.

158 Vadinasi, ieškovė ir *bevh* nepagrįstai teigia, jog Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi pažeidžiamas Chartijos 20 straipsnis.

159 Taigi pirmojo ieškinio pagrindo trečią dalį reikia atmesti.

d) Dėl ieškinio pirmojo pagrindo ketvirtos dalies, grindžiamos Chartijos 11 straipsnio 1 dalies pažeidimu

160 Ieškovė, palaikoma *bevh*, pažymi, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi tiek, kiek pagal ją tam tikroms prekyvietėms taikoma šio reglamento 38 straipsnyje numatyta pareiga, pažeidžiama Chartijos 11 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta saviraiškos ir informacijos laisvė. Iš tiesų ji nurodo, kad ši pareiga reiškia, kad kiekvienai rekomendavimo sistemai turi būti suteikta bent viena profiliavimu negrindžiama galimybė. Taigi minėta pareiga pažeidžia prekyviečių komercinės saviraiškos laisvę, nes dėl jos šios negali pateikti vartotojams jiems aktualiausių prekių. Be to, ši pareiga trukdo prekyvietėse veikiantiems tretiesiems pardavėjams veiksmingai reklamuoti savo produktus ir bendrauti su klientais. Galiausiai ji nėra pateisinama, siekiant užkirsti kelią minėtame reglamente nurodytai sisteminei rizikai.

161 Komisija, palaikoma Parlamento, Tarybos ir BEUC, ginčija ieškovės argumentus.

162 Pagal Chartijos 11 straipsnio 1 dalį kiekvienas turi teisę į saviraiškos laisvę. Ši teisė apima laisvę turėti savo įsitikinimus, gauti bei skleisti informaciją ir idėjas valdžios institucijoms nekliudant ir nepaisant valstybių sienų.

163 Su Chartija susijusiuose išaiškinimuose patikslinta, kad Chartijos 11 straipsnis atitinka 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 10 straipsnį.

164 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos matyti, jog EŽTK 10 straipsnis, kuriuo užtikrinama saviraiškos ir informacijos laisvė, visų pirma taikomas verslininko vykdomam komercinio pobūdžio informacijos skleidimui, be kita ko, reklaminių pranešimų forma (žr. 2021 m. vasario 3 d. Sprendimo *Fussl Modestraße Mayr*, C-555/19, EU:C:2021:89, 81 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

165 Kaip priminta šio sprendimo 95 punkte, Reglamento 2022/2065 38 straipsnyje nustatyta, kad labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai, naudojantys rekomendavimo sistemas, kiekvienai savo rekomendavimo sistemai suteikia bent vieną profiliavimu negrindžiamą galimybę.

166 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad ieškovė nepaaiškina, kodėl Reglamento 2022/2065 38 straipsnis, taikomas tik labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjams, gali apriboti tai, kaip prekyvietėje prekiaujantys pardavėjai gali pateikti savo komercinę informaciją, įskaitant reklaminius pranešimus. Darytina išvada, kad ieškovė nepagrįstai teigia, jog šia nuostata suvaržoma minėtų pardavėjų saviraiškos ir informacijos laisvė.

167 Kita vertus, reikia pažymėti, kad Reglamento 2022/2065 38 straipsniu, kiek juo labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai įpareigojami kiekvienos savo rekomendavimo sistemos atveju suteikti bent vieną profiliavimu negrindžiamą galimybę, apribojamas būdas, kuriuo šie paslaugų teikėjai gali pateikti jų platformose parduodamus gaminius tuo atveju, jeigu paslaugų gavėjas pasirenka tokią galimybę.

168 Taigi Reglamento 2022/2065 38 straipsniu ribojama prekyviečių saviraiškos ir informacijos laisvė.

169 Vis dėlto reikia priminti, kad Chartijos 11 straipsnyje įtvirtintos teisės nėra absoliučios ir turi būti vertinamos atsižvelgiant į jų visuomeninę paskirtį (2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *Privacy International*, C-623/17, EU:C:2020:790, 63 punktas). Kaip matyti iš šio sprendimo 55 punkto,

bet koks šių teisių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės, remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.

170 Nagrinėjamu atveju, pirma, neginčijama, kad iš Reglamento 2022/2065 38 straipsnio kylantis apribojimas yra numatytas teisėkūros procedūra priimtame akte, taigi turi būti laikomas numatytu įstatyme.

171 Antra, nedaromas poveikis labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų saviraiškos ir informacijos laisvės esmei. Iš tiesų Reglamento 2022/2065 38 straipsnyje nėra taisyklių, ribojančių šių paslaugų teikėjų laisvę pristatyti jų platformose parduodamus produktus pagal rekomendavimo sistemą, kuri nėra grindžiama profiliavimu. Be to, pagal šią nuostatą minėtiems paslaugų teikėjams nedraudžiama siūlyti profiliavimu grindžiamas rekomendavimo sistemas, jeigu kiekvienai iš šių sistemų jos taip pat siūlo vieną profiliavimu negrindžiamą galimybę.

172 Trečia, Reglamento 2022/2065 38 straipsnyje numatytu apribojimu siekiama Sąjungos pripažinto bendro intereso tikslo. Iš tiesų, kaip pažymėta šio sprendimo 101 punkte, ši nuostata gali padėti užtikrinti Chartijos 38 straipsnyje įtvirtintą aukštą vartotojų apsaugos lygį.

173 Ketvirta, dėl konstatuoto suvaržymo proporcingumo reikia pabrėžti, kad iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos, susijusios su EŽTK 10 straipsnio 2 dalimi, matyti, jog nacionalinės valdžios institucijos turi tam tikrą diskreciją spręsti, ar yra privalomas visuomenės poreikis, galintis pateisinti saviraiškos laisvės apribojimą. Pagal šią jurisprudenciją tai ypač būtina komercinėje srityje, ir ypač tokioje sudėtingoje ir besikeičiančioje srityje, kaip reklama (šiuo klausimu žr. 2021 m. vasario 3 d. Sprendimo *Fussl Modestraße Mayr*, C-555/19, EU:C:2021:89, 91 punktą).

174 Reikia pažymėti, kad Reglamento 2022/2065 38 straipsnyje nustatyta pareiga kiekvienos rekomendavimo sistemos atveju suteikti bent vieną profiliavimu negrindžiamą galimybę grindžiama labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų komercinio pobūdžio saviraiškos laisvės ir vartotojų apsaugos pusiausvyra. Taigi teisės aktų leidėjas, neperžengdamas plačios diskrecijos ribų, galėjo manyti, kad vartotojų apsauga reikalauja, jog vartotojai, jei jie to pageidauja, galėtų pasirinkti vieną profiliavimu nepagrįstą galimybę kiekvienos labai didelėse interneto platformose naudojamos rekomendavimo sistemos atveju.

175 Taigi reikia konstatuoti, kad ieškovė ir *bevh* nepagrįstai teigia, jog Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi pažeidžiamas Chartijos 11 straipsnis.

176 Vadinasi, reikia atmesti pirmojo ieškinio pagrindo ketvirtą dalį.

e) Dėl ieškinio pirmojo pagrindo penktos dalies, grindžiamos Chartijos 7 straipsnio pažeidimu

177 Ieškovė, palaikoma *bevh*, teigia, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi tiek, kiek pagal ją tam tikroms prekyvietėms taikomos šio reglamento 39 straipsnyje ir 40 straipsnio 4 ir 12 dalyse nustatytos pareigos, pažeidžiama Chartijos 7 straipsnyje įtvirtinta konfidencialių duomenų apsauga. Iš tiesų, viena vertus, minėto reglamento 39 straipsnyje nurodytos informacijos atskleidimas visuomenei galėtų padaryti didelę komercinę žalą prekyviečių paslaugų teikėjams. Kita vertus, pagal to paties reglamento 40 straipsnio 4 ir 12 dalis tyrėjams gali būti pateikta daug

informacijos. Be to, šioje nuostatoje nenumatyta pakankamų garantijų, kad būtų išsaugotas šios informacijos konfidencialumas. Galiausiai nei nagrinėjamo reglamento 39 straipsnis, nei 40 straipsnio 4 ir 12 dalys nėra pateisinami, siekiant užkirsti kelią šiame reglamente nurodytai sisteminei rizikai.

178 Komisija, palaikoma Parlamento, Tarybos ir BEUC, ginčija ieškovės argumentus.

179 Pagal Chartijos 7 straipsnį kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir komunikacijos slaptumas.

180 Su Chartija susijusiuose išaiškinimuose nurodyta, kad Chartijos 7 straipsnyje užtikrinamos teisės atitinka EŽTK 8 straipsnyje garantuojamas teises. Todėl, remiantis Chartijos 52 straipsnio 3 dalimi, apribojimai, kurie gali būti teisėtai nustatyti šiai teisei, yra tokie patys kaip leidžiami taikant EŽTK 8 straipsnį.

181 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos matyti, jog sąvoka „privatus gyvenimas“ apima fizinių ir juridinių asmenų profesinę ar komercinę veiklą (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 14 d. Sprendimo *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, 48 punktą ir 2024 m. liepos 29 d. Sprendimo *Belgian Association of Tax Lawyers ir kt.*, C-623/22, EU:C:2024:639, 126 punktą).

182 Nagrinėjamu atveju, pirma, kaip matyti iš šio sprendimo 87 punkto, Reglamento 2022/2065 39 straipsnyje numatyta, kad labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai sudaro ir viešai atveria saugyklą, kurioje laikoma, be kita ko, informacija apie jų reklamos veiklą, visą laikotarpį, kurio metu jie teikia reklamą, ir vienus metus nuo paskutinio karto, kai reklama buvo pateikta. Be to, šioje nuostatoje patikslinta, kad minėti paslaugų teikėjai turi užtikrinti, kad šioje saugykloje nebūtų paslaugų gavėjų, kuriems ši reklama buvo arba galėjo būti pateikta, asmens duomenų.

183 Antra, iš šio sprendimo 114 ir 117 punktų matyti, kad Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 4 ir 12 dalyse numatyta, jog labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai, gavę įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus motyvuotą prašymą, gali turėti pareigą patikrintiems tyrėjams pateikti įvairią informaciją, įskaitant konfidencialią informaciją.

184 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad Reglamento 2022/2065 39 straipsnis ir 40 straipsnio 4 ir 12 dalys, kiek jomis labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai įpareigojami atskleisti informaciją, kuri gali būti konfidenciali, yra Chartijos 7 straipsnyje garantuojamos teisės į privataus gyvenimo gerbimą suvaržymas.

185 Vis dėlto Chartijos 7 straipsnyje įtvirtintos teisės nėra absoliučios ir turi būti vertinamos atsižvelgiant į jų visuomeninę paskirtį (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Facebook Ireland ir Schrems*, C-311/18, EU:C:2020:559, 172 punktą ir 2024 m. liepos 29 d. Sprendimo *Belgian Association of Tax Lawyers ir kt.*, C-623/22, EU:C:2024:639, 134 punktą). Kaip matyti iš šio sprendimo 55 punkto, bet koks šių teisių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo, nekeisti šių teisių ir laisvių esmės ir, remiantis proporcingumo principu, turi būti būtinas ir tikrai atitikti Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingas kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.

186 Nagrinėjamu atveju, pirma, neginčijama, kad iš Reglamento 2022/2065 39 straipsnio ir 40 straipsnio 4 ir 12 dalių kylantys apribojimai numatyti teisėkūros procedūra priimtame akte, todėl turi būti laikomi numatytais įstatyme.

187 Antra, nedaromas poveikis labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų teisės į privatų gyvenimą esmei.

188 Iš tiesų, pirma, Reglamento 2022/2065 39 straipsnyje numatyta, kad informacija skleidžiama tik ribotą laiką ir yra susijusi tik su ribota prekyviečių ekonominės veiklos dalimi. Šiuo klausimu pati ieškovė pripažįsta, kad jos pajamos iš reklamos sudaro tik 7 % visų jos pajamų. Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 110 ir 112 punktuose, šioje nuostatoje nenumatytas informacijos apie reklamos sėkmę (ieškovės teigimu, ji yra jautriausia komerciniu požiūriu) skleidimas. Be to, dalis šios informacijos, kaip antai susijusi su reklamos turiniu, produktais ir prekių ženklais, kurie yra nagrinėjamos reklamos objektas, nėra konfidenciali. Galiausiai pagal tą pačią nuostatą neleidžiama platinti paslaugų gavėjų, kurie susiduria su šiomis reklamomis, asmens duomenų.

189 Be to, tiesa, kad ieškovė, atsakydama į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktą klausimą, iš tiesų nurodė, kad pagal Reglamento 2022/2065 39 straipsnio 2 dalies b ir c punktus reikalaujama atskleisti fizinio asmens, kurio vardu buvo pateikiama reklama arba kuris už ją sumokėjo, tapatybę. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad vien toks atskleidimas neleidžia sužinoti apie duomenų subjektų privatų ir šeimos gyvenimą. Šiomis aplinkybėmis neatrodo, kad vien reklamos užsakovo tapatybės atskleidimas galėtų pakenkti Chartijos 7 straipsnyje garantuojamų teisių esmei (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2017 m. liepos 26 d. Nuomonės 1/15 *(ES ir Kanados PNR susitarimas)*, EU:C:2017:592, 150 ir 151 punktus; 2022 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Luxembourg Business Registers*, C-37/20 ir C-601/20, EU:C:2022:912, 50–52 punktus ir 2024 m. kovo 21 d. Sprendimo *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, EU:C:2024:251, 80 ir 81 punktus).

190 Antra, Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 4 ir 12 dalyse numatyta, kad informacija teikiama tik įsisteigimo valstybės narės skaitmeninių paslaugų koordinatoriaus pagrįstu prašymu ir tik patikrintiems tyrėjams, kurie pagal šio reglamento 40 straipsnio 8 dalies d punktą, be kita ko, įrodė, kad atitinka konkrečius duomenų saugumo ir konfidencialumo reikalavimus.

191 Trečia, kiek tai susiję su proporcingumo principo laikymusi, reikia įsitikinti, pirma, kad Reglamento 2022/2065 39 straipsnyje ir 40 straipsnio 4 ir 12 dalyse numatytos pareigos yra tinkamos Sąjungos pripažinto bendro intereso tikslui pasiekti, antra, kad pagrindinės teisės į privatų gyvenimą suvaržymas, kurį gali lemti minėtos pareigos, yra apribotas tuo, kas tikrai būtina, t. y. kad tikslo negalima taip pat veiksmingai pasiekti kitomis šią teisę mažiau ribojančiomis priemonėmis, ir, trečia, kad, jeigu iš tikrųjų taip ir yra, šis suvaržymas nėra neproporcingas atsižvelgiant į minėtą bendrojo intereso tikslą ir nesukelia neproporcingų, palyginti su minėtu tikslu, nepatogumų, o tai reiškia, be kita ko, kad reikia įvertinti, ar to tikslo svarba atitinka suvaržymo dydį (šiuo klausimu žr. 2024 m. liepos 29 d. Sprendimo *Belgian Association of Tax Lawyers ir kt.*, C-623/22, EU:C:2024:639, 139 punktą). Vis dėlto šiuo klausimu reikia priminti, kad teisės į privatų gyvenimą suvaržymas gali būti didesnis profesinės ar komercinės veiklos atveju nei kitais atvejais (šiuo klausimu žr. 2002 m. spalio 22 d. Sprendimo *Roquette Frères*, C-94/00, EU:C:2002:603, 29 punktą ir 2024 m. liepos 29 d. Sprendimo *Belgian Association of Tax Lawyers ir kt.*, C-623/22, EU:C:2024:639, 127 punktą).

192 Pirma, priešingai, nei teigia *bevh*, iš Reglamento 2022/2065 39 straipsnio ir 40 straipsnio 4 ir 12 dalių kylantys apribojimai yra tinkami Sąjungos pripažintam bendrojo intereso tikslui pasiekti. Iš tiesų, kaip pažymėta šio sprendimo 89 ir 118 punktuose, šiomis nuostatomis siekiama sumažinti sisteminę riziką, be kita ko, siekiant prisidėti prie Chartijos 38 straipsnyje įtvirtinto aukšto vartotojų apsaugos lygio.

193 Antra, kaip matyti iš šio sprendimo 86–89 punktų, ieškovės nurodytos Reglamento 2022/2065 39 straipsniui alternatyvios priemonės neleistų pasiekti tokio paties lygio vartotojų apsaugos.

194 Be to, ieškovė nepateikia jokių kitų įrodymų, galinčių patvirtinti, kad Reglamento 2022/2065 39 straipsnis viršija tai, kas griežtai būtina, kad vartotojai galėtų žinoti apie labai didelėse interneto platformose skleidžiamą reklamą, įskaitant tą, kurios jie nebūtų matę atsižvelgiant į taikomus tikslinio adresavimo parametrus, ir suprasti priežastis, dėl kurių, atsižvelgiant į šiuos parametrus, jie susiduria su tam tikra reklama, o ne su kitomis. Ji taip pat nepateikia įrodymų, galinčių patvirtinti, kad ši nuostata viršija tai, kas griežtai būtina, kad žiniasklaidos priemonės ir vartotojų apsaugos asociacijos galėtų kontroliuoti reklamą, skleidžiamą labai didelėse interneto platformose, be kita ko, siekiant užkirsti kelią neteisėtų ar netinkamų tam tikrai auditorijai, pavyzdžiui, nepilnamečiams, produktų reklamai.

195 Be to, ieškovė nepateikia jokios informacijos, leidžiančios manyti, kad Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 4 ir 12 dalys viršija tai, kas griežtai būtina, kad būtų galima aptikti, nustatyti ir suprasti sisteminę riziką Sąjungoje. Be to, ieškovė nesiremia tuo, kad yra šiai nuostatai alternatyvių priemonių, leidžiančių pasiekti šį tikslą.

196 Trečia, kaip nurodyta šio sprendimo 111 ir 188 punktuose, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento 2022/2065 39 straipsnį skleidžiama informacija susijusi tik su ribota prekyviečių ekonominės veiklos dalimi. Be to, dalis šios informacijos, kaip antai susijusi su reklamos turiniu, produktais ir prekių ženklais, kurie yra nagrinėjamos reklamos objektas, nėra konfidenciali, o ieškovei komerciniu požiūriu jautriausia informacija, t. y. informacija apie reklamos sėkmę, nėra pagal minėtą nuostatą skleidžiamos informacijos dalis.

197 Be to, kiek ieškovė per teismo posėdį rėmėsi Reglamento 2022/2065 39 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose nurodytų fizinių asmenų tapatybės atskleidimu, reikia pažymėti, kad šis atskleidimas susijęs tik su reklamos užsakovais, kurie nusprendė teikti reklamą labai didelėje interneto platformoje. Iš šios nuostatos taip pat matyti, kad saugykloje nesaugoma informacija apie fizinį asmenį, kai reklamą pateikė ir apmokėjo juridinis asmuo. Taigi reklamos užsakovai gali įsteigti juridinį asmenį, kad neatskleistų savo tapatybės.

198 Be to, Reglamento 2022/2065 40 straipsnio 4 ir 12 dalyse numatyta, kad informacija pateikiama patikrintiems tyrėjams tik konkrečiais atvejais taip, kad būtų išsaugotas galimas jos konfidencialumas.

199 Teisingumo Teismas savo jurisprudencijoje pabrėžė viešojo intereso – vartotojų, kurių padėtis yra mažiau palanki nei verslininkų, apsaugos – pobūdį ir svarbą (žr. 2019 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Aqua Med*, C-266/18, EU:C:2019:282, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tikslas apsaugoti vartotojus yra dar svarbesnis labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų, kaip antai ieškovės, atžvilgiu, kurie, kaip pažymėta šio sprendimo 77 punkte, gali kelti sisteminę riziką visuomenei.

200 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalis, kiek pagal ją tam tikroms prekyvietėms taikomos šio reglamento 39 straipsnyje ir 40 straipsnio 4 ir 12 dalyse nustatytos pareigos, nėra neproporcingas Chartijos 7 straipsnyje garantuojamos teisės į privataus gyvenimo gerbimą suvaržymas ir nesukelia neproporcingų nepatogumų, palyginti su siekiamais tikslais.

201 Vadinasi, ieškovė ir *bevh* nepagrįstai teigia, jog Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi pažeidžiamas Chartijos 7 straipsnis.

202 Galiausiai *bevh* teigia, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalimi pažeidžiama pagal Chartijos 8 straipsnį užtikrinama asmens duomenų apsauga, nes pagal ją tam tikroms prekyvietėms taikomos šio reglamento 39 straipsnyje nustatytos pareigos. Ji tvirtina, kad tarp pagal 39 straipsnį platinamos informacijos yra kategorija „asmuo ar juridinis asmuo, kurio vardu reklama pateikiama ir apmokama“. Pakanka konstatuoti, kad asmens duomenys gali būti susiję tik su fiziniais, bet ne su juridiniais asmenimis, kaip matyti iš su Chartija susijusių išaiškinimų ir 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355), į kurią šiuose išaiškinimuose daroma nuoroda. Be to, darant prielaidą, kad *bevh* turėjo omenyje Reglamento 2022/2065 39 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose nurodytus fizinius asmenis, reikia pažymėti, kad Chartijos 8 straipsnio pažeidimas bet kuriuo atveju būtų negalimas dėl šio sprendimo 189 ir 197 punktuose nurodytų priežasčių.

203 Vadinasi, pirmojo ieškinio pagrindo penktą dalį reikia atmesti, nesant poreikio priimti sprendimo dėl tam tikrų dublike pateiktų ją pagrindžiančių argumentų priimtinumo, kurį ginčija Komisija.

204 Taigi reikia atmesti visą ieškinio pirmąjį pagrindą.

B. Dėl antrojo ir trečiojo ieškinio pagrindų, atitinkamai grindžiamų Reglamento 2022/2065 38 ir 39 straipsnių neteisėtumu

205 Nurodydama antrąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus ieškovė atitinkamai remiasi Reglamento 2022/2065 38 ir 39 straipsnių neteisėtumu.

206 Ieškovė teigia, kad antrajame ir trečiajame ieškinio pagrinduose išdėstyti argumentai turi būti suprantami kaip taikomi ir pirmajam ieškinio pagrindui.

207 Konkrečiau kalbant, kaip pažymėta šio sprendimo 19 ir 31 punktuose, nurodydama pirmąjį pagrindą ieškovė teigia, kad Reglamento 2022/2065 33 straipsnio 1 dalis yra neteisėta, nes pagal ją tam tikroms prekyvietėms taikomos šio reglamento 34–43 straipsniuose nurodytos pareigos, kurios pačios yra neteisėtos. Iš dubliko 32 punkto matyti, kad jos argumentai, konkrečiai susiję su minėto reglamento 38 ir 39 straipsniais, pateikti pirmojo ieškinio pagrindo kontekste, turi būti laikomi pateiktais ir antrajam bei trečiajam pagrindui pagrįsti, ir atvirkščiai.

208 Vadinasi, kadangi pirmasis ieškinio pagrindas buvo atmestas kaip nepagrįstas, antrąjį ir trečiąjį pagrindus taip pat reikia atmesti kaip nepagrįstus, nesant poreikio priimti sprendimo dėl jų priimtinumo, kurį ginčija Komisija, Parlamentas, Taryba ir BEUC.

209 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti visą ieškinį, nesant poreikio priimti sprendimo dėl Komisijos ginčijamo antrojo reikalavimo priimtinumo.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

210 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos išlaidas, įskaitant tas, kurios susijusios su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.

211 Be to, pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi Parlamentas ir Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

212 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį BEUC ir *bevh* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Amazon ES Sàrl* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.**

3. **Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba, Europos vartotojų organizacijų asociacija (BEUC) ir *Bundesverband E-Commerce und Versandhandel Deutschland eV (bevh)* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Papasavvas Kowalik-Bańczyk Buttigieg

Dimitrakopoulos Ricziová

Paskelbtas 2025 m. lapkričio 19 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.